

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

із наведенням фрагментів дисертації Никитюка О. А.
та відповідних фрагментів опублікованих текстів інших авторів
без зазначення авторства

Збіги текстів виділені **жовтим** кольором, перефразування та синоніми – **бірюзовим**, перестановки слів місцями – **зеленим**, неправдиві вислови дисертанта про те, що це нібито він особисто робить висновки чи щось пропонує – **фіолетовим**.

Червоним шрифтом поданий коментар щодо фрагментів дисертації Никитюка О. А.

№	Фрагменти тексту дисертації, у якій виявлено факти порушення академічної доброчесності	Фрагменти опублікованих текстів інших авторів (без зазначення в дисертації Никитюка О. А. посилань на джерело)
Вид виявленого порушення: плагіат		
1	<p style="text-align: center;">Никитюк О. А. Науково-методичні основи екологічної безпеки сільськогосподарської продукції. Дис. ... доктора сільськогосподарських наук. – Київ, 2010. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000077/)</p>	<p style="text-align: center;">Мионов Сергей Михайлович. Экологическая безопасность и качество жизни // Стаття-інтерв'ю автора на сайті http://mironov.ru/ от 17.06.2005. (http://web.archive.org/web/20120126062123/http://mironov.ru/main/interview/190)</p>
	С. 21. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 1.
	<p>За останнє сторіччя потужне прискорення науково-технічного прогресу призвело до різкої зміни екологічної ситуації нашої планети. У результаті, людина змушена існувати в умовах, до яких вона еволюційно не пристосована. Однією з причин екологічного неблагополуччя є суперечлива і недостатня нормативно-правова база. Інша причина полягає в низькій якості керування, у тому, що не дотримуються навіть існуючі норми екологічного права. Багато керівників підприємств відмовляються виконувати екологічні вимоги. У результаті державна стратегія в області екологічної безпеки не реалізується.</p>	<p>- Обсуждая экологическую обстановку в нашей стране со специалистами, мы пришли к выводу, что одной из причин такого экологического неблагополучия является противоречивая и недостаточная нормативно-правовая база. Другая причина заключена в низком качестве государственного управления, в том, что даже существующие нормы экологического права не соблюдаются.</p>
	С. 21. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 1.
	<p>Значною мірою екологічна безпека забезпечується державним контролем над якістю продуктів харчування, промислової продукції і процесом її виробництва. Головним знаряддям контролю є національна система стандартизації. Існує нагальна необхідність у гармонізації вітчизняних стандартів з міжнародними нормами. Це надзвичайно складна робота, що вимагає не одного року. Первинним завданням є оновлення Держстандартів, що регламентують виробництво продуктів харчування.</p>	<p>В значительной мере экологическая безопасность обеспечивается государственным контролем над качеством продуктов питания, промышленной продукции и процессом ее производства. Главным орудием контроля является национальная система стандартизации.</p>
	С. 21–22. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 1.
	<p>Екологічно безпечним продуктом у світовій практиці називають не просто безпечний у санітарному відношенні продукт, а продукт вищої якості, утворений у суворій відповідності до екологічного виробництва. Як правило, екологічна безпека продукції встановлюється в процесі сертифікації, що засвідчує відповідність виробництва певному регламенту. У країнах Євросоюзу, Америці, Японії подаються різні вимоги до сільгосппродукції. Кожна країна розробляє свій національний регламент у</p>	<p>- Экологически чистым продуктом в мировой практике называют не просто безопасный в санитарном отношении продукт, а продукт высшего качества, создаваемый в строгом соответствии со стандартами экологического производства. Производятся ли такие товары у нас в стране? - Вопрос – какой продукт можно считать экологически чистым? – один из самых дискуссионных. Как правило, экологическая безопасность продукции устанавливается в процессе сертификации,</p>

	<p>сфері екологічної безпеки. Відсутність такого регламенту в нашій країні є перешкодою для формування відповідального ринку екологічно безпечної продукції.</p>	<p>удостоверяющей соответствие производства определенному регламенту. В странах Евросоюза, Америке, Японии предъявляются разные требования к экопродукции. Каждая страна разрабатывает свой национальный регламент в сфере экологической безопасности. Эксперты практически в один голос утверждают, что отсутствие такого регламента в нашей стране является камнем преткновения для формирования ответственного рынка экологически безопасной продукции.</p>
С. 46. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 1.	С. 1.
	<p>1.6. Вплив екологічного стану ґрунту на якість сільськогосподарської продукції</p> <p>Екологічно безпечні продукти можна виростити тільки в екологічно чистих районах. На Заході вважають, що Україна – це суцільна зона екологічного лиха. Насправді екологічна обстановка в нашій країні неоднорідна. Поряд із катастрофічно забрудненими територіями існують райони, де екологічні показники знаходяться в нормі. На відміну від багатьох країн Україна змогла зберегти дивовижно чисті угіддя і джерела сировини. З цього погляду в Україні сьогодні є реальний шанс стати одним з найбільших світових виробників екологічно безпечної сільськогосподарської продукції. Щодо забруднених земель, нашими вченими проводиться розробка екологічно безпечних та економічно вигідних технологій відновлення земель сільськогосподарського призначення. Для їхнього впровадження в практику в першу чергу потрібна політична воля і тільки в другу – фінансові ресурси. Екологічне сільське господарство – нова тенденція у світовій економіці. Вона виникла в протизвагу інтенсивним агротехнологіям, посиленому застосуванню хімічних добрив та пестицидів. Зараз частка екологічних продуктів складає біля 3% у світовому товарообігу продуктів, але ринок екопродукції збільшується з кожним роком. У той же час екологізація сільського господарства має величезне значення для поліпшення навколишнього середовища. Зараз мало хто пам'ятає, що більш половини всіх забруднень у Радянському Союзі створювало саме сільське господарство.</p> <p>Звичайно, екологічно чисті агротехнології менш продуктивні в порівнянні з інтенсивними засобами господарювання. Але і ціни на екопродукцію, як правило, значно вищі. Її виробництво має бути вигідним для національної економіки. Зокрема, у Китаї збільшення частки органічної продукції в загальному об'ємі виробництва продовольства збільшило реальні прибутки селянства на 7%.</p> <p>Росію Никитюк замінив на Україну. Плагіат.</p>	<p>- Екологічески чистые продукты можно вырастить только в экологически чистых районах. На Западе считают, что Россия – это сплошная зона экологического бедствия. Можем ли мы произвести экологически чистые продукты?</p> <p>- Экологическая обстановка в нашей стране весьма неоднородна. Наряду с катастрофически загрязненными территориями существуют районы, где экологические показатели находятся в норме. В отличие от многих стран Россия смогла сохранить удивительно чистые угодья и источники чистого сырья. С этой точки зрения у России сегодня есть реальный шанс стать крупнейшим мировым производителем экологически чистых продуктов. Наши ученые разработали уникальные, и что немаловажно, недорогие технологии «очистки» сельскохозяйственных земель. Для их внедрения в практику в первую очередь нужна политическая воля и только во вторую очередь финансовые ресурсы.</p> <p>Экологическое сельское хозяйство – новая тенденция в мировой экономике. Она возникла в противовес интенсивным агротехнологиям, усиленному применению химических удобрений, пестицидов, гербицидов. Сейчас доля экологически чистых продуктов составляет около трех процентов в мировом товарообороте продуктов, но рынок экопродукции увеличивается с каждым годом.</p> <p>В то же время экологизация сельского хозяйства имеет огромное значение для улучшения окружающей среды. Сейчас мало кто помнит, а между тем более половины всех загрязнений в Советском Союзе создавало именно сельское хозяйство. Конечно, экологически чистые агротехнологии менее продуктивны по сравнению с интенсивными способами хозяйствования. Но и цены на экопродукцию, как правило, значительно выше. Экопроизводство может быть выгодно для национальной экономики. К примеру, в Китае увеличение доли органической продукции в общем объеме производства продовольствия увеличило реальные доходы крестьянства на 7 процентов.</p>
2	<p>Никитюк О. А. Науково-методичні основи екологічної безпеки сільськогосподарської продукції. Дис. ... доктора сільськогосподарських наук. – Київ, 2010. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000077/)</p>	<p>Аналитичний звіт «Система державного регулювання безпечності харчових продуктів в Україні: на шляху вдосконалення». – International Finance Corporation, 2009. (https://documents1.worldbank.org/curated/zh/565211468337772491/pdf/486690PP0Ukran1od1safety1report1ENG.pdf)</p>
С. 22. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 30–31.	С. 30–31.
	<p>Застосування стандартів як засобу, що відкриває доступ на ринок лише для безпечних та високоякісних споживчих продуктів, має довгу історію як в Україні, так і в інших країнах СНД. Його важли-</p>	<p>Застосування стандартів як засобу, що відкриває доступ на ринок лише для безпечних та високоякісних споживчих продуктів, має довгу історію як в Україні, так і в інших країнах СНД. Його важли-</p>

<p>вість підтверджується довготривалою відданістю справі розробки та впровадження національних стандартів. Особливо це стосується стандартів безпеки та якості харчових продуктів, які споживають люди. Система стандартів ГОСТ/ДСТУ, яку Україна успадкувала після розпаду СРСР, включає тисячі стандартів, що охоплюють і технічні вказівки, і параметри якості, і стандарти охорони здоров'я в сільському господарстві, і стандарти безпеки [15].</p> <p>Покликання [15] – це: Віткін Л. Європейська стандартизація. Погляд у майбутнє /Л. Віткін, О. Сирота // ССЯ. – 2010. – № 3. – С. 8–15. (http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&S21P03=FILA=&S21STR=ssia_2010_3_7).</p> <p>Це покликання фальшиве, оскільки у Віткіна немає цього абзацу, немає слів «споживчих», «СНД», «харчових», «вказівки».</p> <p>Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>вість підтверджується довготривалою відданістю справі розробки та впровадження національних стандартів. Особливо це стосується стандартів безпеки та якості харчових продуктів, які споживають люди. Система стандартів ГОСТ/ДСТУ, яку Україна успадкувала після розпаду СРСР, включає тисячі стандартів, що охоплюють і технічні вказівки, і параметри якості, і стандарти охорони здоров'я в сільському господарстві, і стандарти безпеки.</p>
<p>С. 22–23. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 31.</p>
<p>Однак більшість із наявних стандартів, що стосуються здоров'я та безпеки, не мають чіткого формулювання і не засновані на прозорих наукових критеріях. Іноді вимоги до безпеки харчових продуктів є нижчими за передбачені Кодексом аліментаруї та іншими міжнародними і європейськими стандартами. Стандарти ГОСТ/ДСТУ загалом є перешкодою для виходу на ринки, оскільки країни з ринковою економікою їх не визнають. Наприклад, для того, щоб експортувати свою продукцію до ЄС, українські виробники харчових продуктів мусять дотримуватися, по-перше, українських обов'язкових продуктових стандартів та специфікацій (у середньому 50 стандартів ГОСТ/ДСТУ радянського типу для кожного молочного продукту), що не визнаються ЄС і будь-яким іншим значущим міжнародним ринком, а по-друге – технічних стандартів ЄС, які можуть додати до 14% до вартості сільськогосподарської продукції та до 10,4% виробничих витрат до вартості готових продуктів харчування, що значно зменшить їхню рентабельність.</p> <p>Водночас повна гармонізація нормативів регулювання безпеки у сфері харчових продуктів із зобов'язаннями перед СОТ дозволить на 30% зменшити витрати на стандартизацію продукції сільського господарства та продуктів харчування, а у разі гармонізації стандартів продукції в межах Розширеної угоди про вільну торгівлю між ЄС та Україною економія видатків може сягнути 50%. Більше того, застарілі стандарти ГОСТ зменшують конкурентоспроможність на експортному ринку, бо через них виробники не можуть пристосуватися до тенденцій ринку та смаків споживачів (оскільки параметри якості є предметом регуляторного контролю). До того ж вони передбачають масштабні перевірки на всіх етапах виробництва та реалізації продукції.</p> <p>Оновлення нормативної бази, зокрема перегляд застарілих стандартів є одним із першочергових завдань Держспоживстандарту. До 1992 р. було прийнято приблизно 19 000 стандартів (ГОСТ). Більшість їх є чинними і донині, а 10,3% з чинних станом на березень 2006 р. вважали гармонізованими. За повідомленнями Держспоживстандарту, загалом 5571 стандарт було гармонізовано з ISO та стандартами ЄС на кінець 2008 р.</p>	<p>Однак більшість із наявних стандартів, що стосуються здоров'я та безпеки, не мають чіткого формулювання і не засновані на прозорих наукових критеріях. Іноді вимоги до безпеки харчових продуктів є нижчими за передбачені Кодексом аліментаруї та іншими міжнародними і європейськими стандартами. Стандарти ГОСТ/ДСТУ загалом є перешкодою для виходу на ринки, оскільки країни з ринковою економікою їх не визнають. Наприклад, для того, щоб експортувати свою продукцію до ЄС, українські виробники харчових продуктів мусять дотримуватися, по-перше, українських обов'язкових продуктових стандартів та специфікацій (у середньому 50 стандартів ГОСТ/ДСТУ радянського типу для кожного молочного продукту), що не визнаються ЄС і будь-яким іншим значущим міжнародним ринком, а по-друге — технічних стандартів ЄС, які можуть додати до 14 % до вартості сільськогосподарської продукції та до 10,4 % виробничих витрат до вартості готових продуктів харчування, що значно зменшить їхню рентабельність.</p> <p>Водночас повна гармонізація нормативів регулювання безпеки у сфері харчових продуктів із зобов'язаннями перед СОТ дозволить на 30 % зменшити витрати на стандартизацію продукції сільського господарства та продуктів харчування, а у разі гармонізації стандартів продукції в межах Розширеної угоди про вільну торгівлю між ЄС та Україною економія видатків може сягнути 50 %²⁸. Більше того, застарілі стандарти ГОСТ зменшують конкурентоспроможність на експортному ринку, бо через них виробники не можуть пристосуватися до тенденцій ринку та смаків споживачів (оскільки параметри якості є предметом регуляторного контролю). До того ж вони передбачають масштабні перевірки на всіх етапах виробництва та реалізації продукції.</p> <p>До 1992 р. було прийнято приблизно 19 000 стандартів (ГОСТ). Більшість їх є чинними і донині, а 10,3 % з чинних станом на березень 2006 р. вважалися гармонізованими. За недавніми повідомленнями Держспоживстандарту, загалом 5571 стандарт був гармонізований з ISO та стандартами ЄС на кінець 2008 р.</p>

С. 23. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 31.
<p>У цілому в Україні налічується 27 тис. 354 стандартів, із них <...>. Проте від початку 2010 року було прийнято лише один новий стандарт [15]. На жаль, тягар системи ГОСТ/ДСТУ все ще залишається непосильним, особливо в молочній галузі, де підприємствам доводиться дотримувати сотень стандартів ГОСТ/ДСТУ при виробництві своєї продукції (наприклад, при виробництві м'якого сиру слід дотримувати 94 обов'язкових стандартів, а при виробництві морозива – аж 177).</p>	<p>До 1992 р. було прийнято приблизно 19 000 стандартів <...>. Водночас за останні два роки було скасовано приблизно 3222 стандарти ГОСТ, прийняті до 1992 р. Але, незважаючи на такий прогрес у гармонізації стандартів на продукцію, тягар системи ГОСТ/ДСТУ все ще залишається непосильним, особливо в молочній галузі, де підприємствам доводиться дотримувати сотень стандартів ГОСТ/ДСТУ при виробництві своєї продукції (наприклад, при виробництві м'якого сиру слід дотримувати 94 обов'язкових стандартів, а при виробництві морозива — аж 177).</p>
С. 23–24. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 31.
<p>Недотримання міжнародних стандартів безпеки харчових продуктів, повільна гармонізація стандартів ГОСТ/ДСТУ та їхня обов'язковість суперечать зобов'язанням, взятим Україною перед СОТ та іншими державами, як зазначено у плані дій „Україна – Європейський Союз”, затвердженому Кабінетом Міністрів України у грудні 2005 р. Україна взяла на себе зобов'язання стосовно добровільного застосування стандартів (пп. 6 п. 2.3.1 „Рух товарів”, „Стандарти, технічне регулювання та оцінка відповідності”).</p>	<p>Недотримання міжнародних стандартів безпеки харчових продуктів, повільна гармонізація стандартів ГОСТ/ДСТУ і їхня обов'язковість суперечать зобов'язанням, взятим Україною перед СОТ та іншими державами²⁹. Це негативно впливає на розвиток приватного сектора, створюючи низку бар'єрів.</p> <p>²⁹ Як зазначено в Плані дій «Україна — Європейський Союз», затвердженому Кабінетом Міністрів України в грудні 2005 р., Україна взяла на себе зобов'язання стосовно добровільного застосування стандартів (пп. 6 п. 2.3.1 «Рух товарів», «Стандарти, технічне регулювання та оцінка відповідності»).</p>
С. 24. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 32.
<p>Це негативно впливає на розвиток приватного сектора, створюючи низку бар'єрів. Система стандартів ГОСТ/ДСТУ не визнається на ринках країн – членів ОЕСР, що обмежує доступ українських товарів до ринків, де діють стандарти, відмінні від ГОСТ/ДСТУ. Дослідні лабораторії, які діють за стандартами ГОСТ/ДСТУ, неспроможні дотримувати вимог Європейського Союзу та інших промислових країн. Це пов'язано з відсутністю систем управління якістю, оскільки їхнє обладнання та аналітичні методи були створені відповідно до вимог перевірок та сертифікації системи ГОСТ/ДСТУ (лише декілька відсотків усіх лабораторій акредитовані відповідно до ISO 17025).</p>	<p>Бар'єри для міжнародної торгівлі</p> <ul style="list-style-type: none"> Система стандартів ГОСТ/ДСТУ не визнається на ринках країн — членів ОЕСР, що обмежує доступ українських товарів до ринків, де діють стандарти, відмінні від ГОСТ/ДСТУ. Дослідні лабораторії, які діють за стандартами ГОСТ/ДСТУ, неспроможні дотримувати вимог Європейського Союзу та інших промислових країн. Це пов'язано з відсутністю систем управління якістю, оскільки їхнє обладнання та аналітичні методи були створені відповідно до вимог перевірок та сертифікації системи ГОСТ/ДСТУ (лише декілька відсотків всіх лабораторій акредитовані відповідно до ISO 17025).
С. 24. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 32.
<p>Бар'єри на шляху інновацій:</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ відсутність гнучкості обов'язкових державних стандартів стає на заваді інноваціям у розробці та виробництві продукції, оскільки для цього потрібно впроваджувати нові стандарти, а це надто складно. ❖ стандарти, що передбачають значні обмеження, виконувати неможливо, адже виробник не здатен адекватно і своєчасно відповідати на постійні зміни на ринку. ❖ Така ситуація спонукає виробників до пошуку можливості вирішити питання неофіційно, що створює бар'єри на шляху інновацій та гальмує вихід на ринок нових учасників. До того ж, і споживачі не мають від такого стану речей жодної користі. ❖ В Україні досі не здійснене чітке розмежування між законодавчими актами, які стосуються безпеки харчових продуктів і є обов'язковими до виконання, і стандартами, дотримання яких є добровільним із моменту вступу України до СОТ. 	<p>Бар'єри на шляху інновацій</p> <ul style="list-style-type: none"> Відсутність гнучкості обов'язкових державних стандартів стає на заваді інноваціям у розробці та виробництві продукції, оскільки для цього потрібно впроваджувати нові стандарти — а це надто складно. Стандарти, що передбачають значні обмеження, виконувати неможливо, адже виробник не здатен адекватно і своєчасно відповідати на постійні зміни на ринку. Така ситуація спонукає виробників до пошуку можливості вирішити питання неофіційно, що створює бар'єри на шляху інновацій та гальмує вихід на ринок нових учасників. До того ж, і споживачі не мають від такого стану речей жодної користі. В Україні досі не здійснене чітке розмежування між законодавчими актами, які стосуються безпеки харчових продуктів і є обов'язковими до виконання, і стандартами, дотримання яких є добровільним з моменту вступу України до СОТ.

С. 25. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 6.				
<p>1.1. Аналіз відповідної чинної законодавчої бази України</p> <p>Аналіз чинної законодавчої бази України виявив нагальну необхідність реформування системи регулювання безпеки харчових продуктів в Україні задля її гармонізації з аналогічною системою ЄС із урахуванням кращого міжнародного досвіду. Таке реформування є стратегічно важливим для розвитку та процвітання країни, що має серйозні конкурентні переваги в аграрній галузі [117].</p> <p>Покликання [117] – це: Кобута І., Жигadlo В., Заїка А. Один рік України у СОТ./ За ред. Марчіна Свенціці. – К.: Аналітично-дорадчий центр Блакитної стрічки, 2009. – 44 с. https://web.archive.org/web/20100215223414/http://br.c.undp.org.ua/img/publications/Ukraine_WTO.pdf Це покликання фальшиве – там немає цього абзацу. Плагіат.</p>	<p>Реформування системи регулювання безпеки харчових продуктів в Україні задля її гармонізації з аналогічною системою ЄС з урахуванням кращого міжнародного досвіду — це складна робота, яка, водночас, є стратегічно важливою для розвитку та процвітання країни, що має серйозні конкурентні переваги в аграрній галузі.</p>				
С. 25. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 44.				
<p>Система обов'язкової сертифікації продуктів харчування та продовольчої сировини, розроблена в розвинених країнах як ринковий механізм, в Україні є інструментом державного контролю, що здійснює сертифікацію майже виключно через монополізовані структури.</p>	<p>Система обов'язкової сертифікації продуктів харчування та продовольчої сировини, розроблена в розвинених країнах як ринковий механізм, перетворилася в Україні на інструмент державного контролю. Система здійснює сертифікацію майже виключно через монополізовані структури (центри стандартизації, метрології та сертифікації Держспоживстандарту).</p>				
С. 25. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 45.				
<p>Чинний набір стандартів включає і технічні вказівки, і параметри якості, і стандарти безпеки. Ці стандарти є обов'язковими документами, на основі яких характеристики продукції стають предметом державного контролю. Все це прямо суперечить принципам та визначенням Угоди СОТ про технічні бар'єри в торгівлі (ТБТ), в якій чітко розмежовані технічні регламенти та стандарти, а також зобов'язанням України перед СОТ. Це чітко визначено у Звіті робочої групи з питань вступу України до Міжнародної організації торгівлі (WT/ACC/Ukr/152, 2008 р. § 299) [354].</p> <p>Покликання [354] – це: WT/ACC/Ukr/152. Очевидно, що це покликання зроблене не за правилами. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Чинний набір стандартів включає і технічні вказівки, і параметри якості, і стандарти безпеки. Ці стандарти є обов'язковими де-факто документами, на основі яких характеристики продукції стають предметом державного контролю. Все це прямо суперечить принципам та визначенням Угоди СОТ про технічні бар'єри в торгівлі (ТБТ), в якій чітко розмежовані технічні регламенти та стандарти, а також зобов'язанням України перед СОТ.</p> <p><...> Це можна зробити:</p> <ul style="list-style-type: none"> через неухильне дотримання § 299 «Звіту робочої групи з питань вступу України до Міжнародної організації торгівлі» WT/ACC/Ukr/152 від 25 січня 2008 р.; 				
С. 25–26. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 52.				
<p>При порівнянні українського та європейського законодавств та практик їх впровадження можна відмітити різницю у підходах до вирішення конкретних завдань. Найбільш важливими з них є наступні: в українському законодавстві відсутня організаційна та фінансова бази для здійснення вичерпних досліджень у сфері безпеки харчових продуктів; в європейських країнах створені законодавчі умови, що дозволяють надавати науково обґрунтовану інформацію особам, які ухвалюють рішення щодо безпеки продуктів харчування.</p> <p>За своєю природою українське законодавство про харчові продукти використовує принцип „презумпції винуватості”. Воно наділяє представників державних контролюючих органів повноваженнями</p>	<p>Крім того, детальніший порівняльний аналіз двох законодавчих баз щодо безпеки харчових продуктів виявляє ще низку ключових відмінностей.</p> <table border="1" data-bbox="895 1794 1481 2101"> <thead> <tr> <th data-bbox="895 1794 1177 1877">Українське законодавство та практика його впровадження</th> <th data-bbox="1177 1794 1481 1877">Законодавство ЄС та практика його впровадження</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="895 1877 1177 2101">1 Відсутність організаційної та фінансової бази для здійснення вичерпних досліджень у сфері безпеки харчових продуктів.</td> <td data-bbox="1177 1877 1481 2101">Створені законодавчі умови, що дозволяють надавати науково обґрунтовану інформацію особам, які ухвалюють рішення щодо безпеки продуктів харчування.</td> </tr> </tbody> </table>	Українське законодавство та практика його впровадження	Законодавство ЄС та практика його впровадження	1 Відсутність організаційної та фінансової бази для здійснення вичерпних досліджень у сфері безпеки харчових продуктів.	Створені законодавчі умови, що дозволяють надавати науково обґрунтовану інформацію особам, які ухвалюють рішення щодо безпеки продуктів харчування.
Українське законодавство та практика його впровадження	Законодавство ЄС та практика його впровадження				
1 Відсутність організаційної та фінансової бази для здійснення вичерпних досліджень у сфері безпеки харчових продуктів.	Створені законодавчі умови, що дозволяють надавати науково обґрунтовану інформацію особам, які ухвалюють рішення щодо безпеки продуктів харчування.				

<p>одноосібно вирішувати, чи порушило конкретне підприємство норми, та застосовувати до нього штрафні або інші санкції. В Європі законодавець намагається відшукати баланс між необхідністю захисту споживачів та інтересами операторів ринку. Як приклад можна навести принцип належного виконання своїх зобов'язань (належної сумлінності), що використовується в законодавстві Великої Британії. Відповідно до цього принципу, виробник може бути звільнений від санкцій, якщо зможе довести, що здійснив усе від нього залежне, щоб виконати вимоги закону.</p>	<p>2 За своєю природою українське законодавство про харчові продукти використовує принцип «презумпції винуватості». Воно наділяє представників державних контролюючих органів повноваженнями одноосібно вирішувати, чи порушило конкретне підприємство норми, та застосовувати до нього штрафні або інші санкції.</p>	<p>Законодавець намагається відшукати баланс між необхідністю захисту споживачів та інтересами операторів ринку. Приклад: принцип належного виконання своїх зобов'язань (належної сумлінності), що використовується в законодавстві Великої Британії. Відповідно до цього принципу, виробник може бути звільнений від санкцій, якщо зможе довести, що здійснив усе від нього залежне, щоб виконати вимоги закону.</p>
<p>С. 26. – Файл dis-dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 52.</p>	
<p>В українському законодавстві відсутні чіткі механізми або принципи координації дій різноманітних регуляторних органів на національному рівні та відсутній чіткий розподіл повноважень між контролюючими органами. Не існує також єдиного контролюючого органу у сфері контролю безпеки харчової продукції або інтегрованої системи контролю за продуктами харчування. Держави – члени ЄС – створили або знаходяться в процесі створення єдиних контролюючих органів або інтегрованих систем контролю усього ланцюга виготовлення продукту відповідно до принципу «від лану до столу», починаючи з поля і закінчуючи роздрібною торгівлею. Регламент Європейського парламенту та Ради 882/2004 від 29 квітня 2004 р. передбачає чіткі принципи та механізми побудови і функціонування національної системи контролю харчових продуктів.</p>	<p>3 Відсутні чіткі механізми або принципи координації дій різноманітних регуляторних органів на національному рівні. Відсутній чіткий розподіл повноважень між контролюючими органами. Не існує єдиного контролюючого органу у сфері контролю безпечності харчової продукції або інтегрованої системи контролю за продуктами харчування.</p>	<p>Держави — члени ЄС створили або знаходяться в процесі створення єдиних контролюючих органів або інтегрованих систем контролю усього ланцюга виготовлення продукту відповідно до принципу «від лану до столу», починаючи з поля і закінчуючи роздрібною торгівлею. Регламент Європейського парламенту та Ради 882/2004 від 29 квітня 2004 р. передбачає чіткі принципи та механізми побудови і функціонування національної системи контролю харчових продуктів.</p>
<p>С. 26–27. – Файл dis-dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 52.</p>	
<p>В Україні постійно зростає кількість адміністративних послуг, якими підприємства змушені скористатися для дотримання вимог законодавства та контролюючих органів. В Європі, як правило, виробники сплачують лише за ті види адміністративних послуг, які не стосуються переважної більшості підприємств на ринку харчових продуктів. Наприклад, за здійснення додаткових заходів державного контролю у випадку порушень законодавства, виявлених під час виконання звичайних процедур з офіційного контролю. В українському законодавстві відсутній системний і прозорий механізм оцінки впливу та (або) перегляду законодавства про безпеку харчових продуктів. В європейських країнах існує законодавча основа для системного перегляду законодавства про безпеку харчової продукції, в тому числі і через консультації з широким колом зацікавлених осіб.</p>	<p>4 Постійно зростає кількість адміністративних послуг (якими підприємства змушені скористатися для дотримання вимог законодавства та контролюючих органів).</p>	<p>Як правило, виробники сплачують лише за ті види адміністративних послуг, які не стосуються переважної більшості підприємств на ринку харчових продуктів. Наприклад, за здійснення додаткових заходів державного контролю у випадку порушень законодавства, виявлених під час виконання звичайних процедур з офіційного контролю.</p>
	<p>5 В українському законодавстві відсутній системний і прозорий механізм оцінки впливу та (або) перегляду законодавства про безпечність харчових продуктів.</p>	<p>Існує законодавча основа для системного перегляду законодавства про безпеку харчової продукції, в тому числі і через консультації з широким колом зацікавлених осіб.</p>

<p>С. 27. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p> <p>Отже, для подолання зазначених розбіжностей та у межах процесу приєднання до СОТ і плану інтеграції до ЄС, Україні належить виконати визначальне зобов'язання, пов'язане з переходом від системи обов'язкових стандартів до системи обов'язкових технічних регламентів та добровільних стандартів. Також необхідно гармонізувати свої вимоги щодо безпеки та якості з міжнародними та європейськими стандартами. Це можна зробити:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) через неухильне дотримання § 299 „Звіту робочої групи з питань вступу України до Міжнародної організації торгівлі” WT/ACC/Ukr/152 від 25 січня 2008 р. [354]; Україна зобов'язалася, що „...з дати вступу всі існуючі загальнодержавні та регіональні стандарти стануть добровільними, за винятком тих із них, які будуть визначені як технічні регламенти та спрямовані, крім іншого, на захист інтересів національної безпеки, попередження зловживань, захист життя та здоров'я людей, тварин та рослин, а також на захист довкілля”; 2) шляхом вилучення згадки про продукти харчування з прикінцевих положень Закону України „Про стандартизацію” від 17 травня 2001 р. № 2408-III [93], оскільки питання, що стосуються запровадження стандартів для харчових продуктів, регулює Закон України „Про безпеку та якість харчових продуктів” від 23 грудня 1997 р. № 771/97-ВР [85]; 3) шляхом усунення розбіжностей між значенням терміну „стандарт” у Законі України „Про безпеку та якість харчових продуктів” [85]; та його визначенням в Угоді про технічні бар'єри в торгівлі (СОТ) [237] і в редакції Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про якість та безпеку харчових продуктів та продовольчої сировини” від 6 вересня 2005 р. № 2809-IV [87]. <p>Покликання [354] – це: WT/ACC/Ukr/152. Очевидно, що це покликання зроблене не за правилами. Покликання [93], [85] – це Закони України, [237] – Угода. Очевидно, що вони додані до чужого тексту. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 45.</p> <p>«Представник України підтвердив, що з дати вступу всі існуючі загальнодержавні та регіональні стандарти стануть добровільними, за винятком тих із них, які будуть визначені як технічні регламенти та спрямовані, крім іншого, на захист інтересів національної безпеки, попередження зловживань, захист життя та здоров'я людей, тварин та рослин, а також на захист довкілля».</p> <p>Необхідні заходи</p> <p>У межах процесу приєднання до СОТ та плану інтеграції до ЄС Україні належить виконати визначальне зобов'язання, пов'язане з переходом від системи обов'язкових стандартів до системи обов'язкових технічних регламентів та добровільних стандартів, а також із гармонізацією своїх вимог щодо безпечності та якості з міжнародними та європейськими стандартами.</p> <p>Це можна зробити:</p> <ul style="list-style-type: none"> • через неухильне дотримання § 299 «Звіту робочої групи з питань вступу України до Міжнародної організації торгівлі» WT/ACC/Ukr/152 від 25 січня 2008 р.; • шляхом вилучення згадки про продукти харчування з прикінцевих положень Закону України «Про стандартизацію» від 17 травня 2001 р. № 2408-III, оскільки питання, що стосуються запровадження стандартів для харчових продуктів, регулює Закон України «Про безпечність та якість харчових продуктів» від 23 грудня 1997 р. № 771/97-ВР; • шляхом усунення розбіжностей між значенням терміна «стандарт» у Законі України «Про безпечність та якість харчових продуктів» та його визначенням в Угоді про технічні бар'єри в торгівлі (СОТ).
<p>С. 28. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p> <p>Необхідно також скасувати обов'язкову сертифікацію харчових продуктів. В українському законодавстві є ряд нормативно-правових актів, що мають положення про обов'язкову сертифікацію: Закон України «Про захист прав споживачів» від 12 травня 1991 р. –№ 1023-XII; [88], Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24 лютого 1994 р. № 4004-XII [34]; Декрет Кабінету Міністрів України «Про стандартизацію та сертифікацію» від 10 травня 1993 р. № 46-93 [150]; Наказ Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 1 лютого 2005 р. № 28 [75] в тій його частині, що містить перелік харчових продуктів, які підлягають обов'язковій сертифікації.</p> <p>Усі покликання – на законодавство України. Очевидно, що вони додані до чужого тексту. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 7.</p> <p>Скасування обов'язкової сертифікації харчових продуктів. Для цього слід:</p> <ul style="list-style-type: none"> • скасувати вимоги про обов'язкову для підприємств харчової галузі сертифікацію своєї продукції шляхом внесення змін до таких нормативно-правових актів: <ul style="list-style-type: none"> – Закону України «Про захист прав споживачів» від 12 травня 1991 р. № 1023-XII; – Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24 лютого 1994 р. № 4004-XII; – Декрету Кабінету Міністрів України «Про стандартизацію та сертифікацію» від 10 травня 1993 р. № 46-93; • скасувати Наказ Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 1 лютого 2005 р. № 28 в тій його частині, що містить перелік харчових продуктів, які підлягають обов'язковій сертифікації.
<p>С. 28. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 7.</p>

<p>Необхідно запровадити інтегровану систему контролю харчових продуктів або створити єдиний орган з контролю харчових продуктів, що притаманно сучасній міжнародній практиці. Для цього необхідно почати політичний діалог з метою визначення оптимальної для України інституційної моделі і внесення змін до чотирьох відповідних законів України та урядової постанови, які стосуються контролю за безпекою харчових продуктів.</p> <p>Необхідно також привести практику здійснення санітарно-епідеміологічної експертизи у відповідність до вимог Закону України «Про безпеку та якість харчових продуктів» [85] у частині визначення переліку об'єктів, що підлягають цій експертизі. Необхідно провести гармонізацію нормативів щодо дозволених харчових добавок та ароматизаторів, вмісту забруднювачів, пестицидів і залишків ветеринарних препаратів із кращими міжнародними стандартами та стандартами і нормами СОТ.</p> <p>Також потрібно прискорити процес прийняття та забезпечити належне впровадження критеріїв, що враховують ризики, для застосування їх у планових та обов'язкових перевірках підприємств харчової галузі з боку контролюючих органів згідно з сучасною міжнародною практикою.</p> <p>Покликання [85] – це закон України. Очевидно, що воно додано до чужого тексту. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Запровадження інтегрованої системи контролю харчових продуктів або створення єдиного органу з контролю харчових продуктів, що характерно для сучасної міжнародної практики. Для цього необхідно почати політичний діалог з метою визначення оптимальної для України інституційної моделі і внесення змін до чотирьох відповідних законів України та урядової постанови, які стосуються контролю за безпечністю харчових продуктів.</p> <p>Приведення практики здійснення санітарно-епідеміологічної експертизи у відповідність до вимог Закону України «Про безпечність та якість харчових продуктів» в частині визначення переліку об'єктів, що підлягають цій експертизі.</p> <p>Гармонізація нормативів щодо дозволених харчових добавок та ароматизаторів, вмісту забруднювачів, пестицидів і залишків ветеринарних препаратів із кращими міжнародними стандартами та стандартами і нормами СОТ.</p> <p>Прискорення процесу прийняття та належного впровадження критеріїв, що враховують ризики, для застосування їх у планових та обов'язкових перевірках підприємств харчової галузі з боку контролюючих органів згідно з сучасною міжнародною практикою.</p>
<p>С. 29. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 44.</p>
<p><...> Необхідно вилучити положення, що стосуються обов'язкової сертифікації харчових продуктів у зазначених законах України та в декреті уряду, скасувати частину Наказу Держспоживстандарту від 1 лютого 2005 р. № 28 [150], де міститься перелік харчових продуктів, що підлягають обов'язковій стандартизації. Необхідно уникати різниці у підходах до вітчизняної та імпортованої продукції.</p> <p>Покликання [150] – це відповідний Наказ. Очевидно, що воно додано до чужого тексту. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Необхідні заходи</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Вилучити положення, що стосуються обов'язкової сертифікації харчових продуктів у зазначених законах України та в декреті уряду. 2. Скасувати частину Наказу Держспоживстандарту від 1 лютого 2005 р. № 28, де міститься перелік харчових продуктів, що підлягають обов'язковій стандартизації. 3. Уникати різниці у підходах до вітчизняної та імпортованої продукції.
<p>С. 30. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 10.</p>
<p>Система регулювання безпеки харчових продуктів, яка нині використовується в Україні, характеризується такими основними рисами: законодавство й нормативна база фрагментовані та суперечливі; численні обов'язкові стандарти та інші вимоги застарілі і надто деталізовані (ГОСТи та ДСТУ). Увага в них переважно зосереджена на занадто детальному контролі готової продукції (замість контролю процесів виробництва).</p>	<p>Система регулювання безпечності харчових продуктів, яка нині використовується в Україні, характеризується такими основними рисами:</p> <ul style="list-style-type: none"> • законодавство й нормативна база фрагментовані та суперечливі (детальніше про це йдеться в підрозділах 3.1 і 3.2 та в Додатках 1 і 2); • численні обов'язкові стандарти та інші вимоги застарілі і надто деталізовані (ГОСТи та ДСТУ)⁸. Увага в них переважно зосереджена на занадто детальному контролі готової продукції (замість контролю процесів виробництва): наприклад, нараховується до 94 обов'язкових стандартів для виробництва сиру або 177 стандартів для виробництва морозива (див. підрозділ 4.1);
<p>С. 30. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 25.</p>
<p>Огляд системи регулювання безпеки продуктів харчування в Україні показує, що більшість санітарних вимог до харчових продуктів з часу розпаду СРСР у 1991 р. не переглядалися. «Медико-біологічні вимоги та санітарні норми якості продовольчої сировини та харчових продуктів» [134]</p>	<p>Стислий огляд системи регулювання безпечності продуктів харчування в Україні показує, що більшість санітарних вимог до харчових продуктів з часу розпаду СРСР у 1991 р. не переглядалися. «Медико-біологічні вимоги та санітарні норми якості продовольчої сировини та харчових продуктів»</p>

<p>(СанПіНи) – основний підзаконний документ, який регулює безпеку продуктів харчування, – був затверджений Міністерством охорони здоров'я СРСР 1 серпня 1989 р.</p> <p>Покликання [134] – це відповідний документ. Очевидно, що воно додано до чужого тексту. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>(СанПіНи) — основний підзаконний документ, який регулює безпечність продуктів харчування, — був затверджений Міністерством охорони здоров'я СРСР 1 серпня 1989 р. Він виділяє дев'ять основних категорій продуктів харчування та визначає норми поживності²² та безпечності²³ для кожної з них.</p>
<p>С. 30. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 26.</p>
<p>Крім СанПіНів, існує низка інших важливих документів, що так чи інакше стосуються безпеки продуктів харчування в Україні. До них належать близько 15 000 обов'язкових стандартів (старі радянські ГОСТи, прийняті до 1991 р., та державні стандарти України (ДСТУ), прийняті після 1991 р.), за розробку та контроль за дотриманням яких відповідає Державний комітет України з питань технічного регулювання та споживчої політики; ветеринарно-санітарні вимоги, дотримання яких контролює Державний комітет ветеринарної медицини; фіто-санітарні норми, контроль за дотриманням яких покладений на Державну службу з карантину рослин, та ще багато інших норм і правил, обов'язкових до виконання операторами ринку.</p>	<p>Крім СанПіНів, існує низка інших важливих документів, що так чи інакше стосуються безпечності продуктів харчування в Україні²⁴. До них належать близько 15 000 обов'язкових стандартів (старі радянські ГОСТи, прийняті до 1991 р., та державні стандарти України (ДСТУ), прийняті після 1991 р.), за розробку та контроль за дотриманням яких відповідає Державний комітет України з питань технічного регулювання та споживчої політики²⁵; ветеринарно-санітарні вимоги²⁶, дотримання яких контролює Державний комітет ветеринарної медицини; фіто-санітарні норми²⁷, контроль за дотриманням яких покладений на Державну службу з карантину рослин, та ще багато інших норм і правил, обов'язкових до виконання операторами ринку.</p>
<p>С. 30–31. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 26.</p>
<p>Такими законами є: Закон України «Про безпеку та якість харчових продуктів» від 23 грудня 1997 р. № 771/97-ВР в редакції Закону України «Про зміни та доповнення до Закону України “Про безпеку та якість харчових продуктів”» від 6 вересня 2005 р. № 2809-IV [87], Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24 лютого 1994 р. № 4004-XII [88]; Декрет Кабінету Міністрів України «Про державний нагляд за додержанням стандартів, норм і правил та відповідальність за їх порушення» від 8 квітня 1993 р. № 30-93, [31]; Декрет Кабінету Міністрів України «Про стандартизацію та сертифікацію» від 10 травня 1993 р. N 46-93 [32]; Закон України «Про стандартизацію» від 17 травня 2001 р. № 2408-III, [87]; Закон України «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності» від 1 грудня 2005 р. № 3164-IV [83]; Закон України «Про ветеринарну медицину» від 25 червня 1992 р. № 2498-XII [86]; Закон України «Про карантин рослин» від 30 червня 1993 р. № 3348-XII зі змінами та доповненнями [90]; Закон України «Про насіння та садивний матеріал» від 26 грудня 2002 р. № 411-IV [91].</p> <p>Усі покликання – на законодавство України. Очевидно, що вони додані до чужого тексту. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>²⁴ Закон України «Про безпечність та якість харчових продуктів» від 23 грудня 1997 р. № 771/97-ВР в редакції Закону України «Про зміни та доповнення до Закону України “Про безпечність та якість харчових продуктів”» від 6 вересня 2005 р. № 2809-IV, Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24 лютого 1994 р. № 4004-XII.</p> <p>²⁵ Декрет Кабінету Міністрів України «Про державний нагляд за додержанням стандартів, норм і правил та відповідальність за їх порушення» від 8 квітня 1993 р. № 30-93, Декрет Кабінету Міністрів України «Про стандартизацію та сертифікацію» від 10 травня 1993 р. N 46-93, Закон України «Про стандартизацію» від 17 травня 2001 р. № 2408-III, Закон України «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності» від 1 грудня 2005 р. № 3164-IV.</p> <p>²⁶ Закон України «Про ветеринарну медицину» від 25 червня 1992 р. № 2498-XII зі змінами та доповненнями.</p> <p>²⁷ Закон України «Про карантин рослин» від 30 червня 1993 р. № 3348-XII зі змінами та доповненнями, Закон України «Про насіння та садивний матеріал» від 26 грудня 2002 р. № 411-IV.</p>
<p>С. 31. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 26.</p>
<p>Основні характеристики системи регулювання безпеки харчових продуктів в Україні є наступними: багато застарілих, занадто інструктивних обов'язкових до виконання стандартів та інших вимог, які можуть диктувати, наприклад, яку конкретну рецептуру, вид обладнання або сировину потрібно використовувати;</p> <p>контроль безпеки базується переважно на випробуванні зразків (звідси обов'язкова сертифікація), а не на комплексній та ефективній системі</p>	<p>Основні характеристики системи регулювання безпечності харчових продуктів в Україні є такими:</p> <ul style="list-style-type: none"> багато застарілих, занадто інструктивних обов'язкових до виконання стандартів та інших вимог, які можуть диктувати, наприклад, яку конкретну рецептуру, вид обладнання або сировину потрібно використовувати; контроль безпечності базується переважно на випробуванні зразків (звідси обов'язкова сертифікація), а не на комплексній та ефективній сис-

<p>управління, що відповідає існуючим ризикам; відсутність систем забезпечення відстежуваності продукції.</p> <p>Ці особливості створюють проблеми, що стосуються не лише безпеки та конкурентоспроможності кінцевих продуктів, а й інновацій та продуктивності виробничого процесу. Більше того, відповідальність за контроль безпеки харчових продуктів розпорощена між численними установами.</p>	<p>темі управління, що відповідає існуючим ризикам (такій, як НАССР);</p> <ul style="list-style-type: none"> • відсутність систем забезпечення відстежуваності продукції. <p>Ці особливості створюють проблеми, що стосуються не лише безпечності та конкурентоспроможності кінцевих продуктів, а й інновацій та продуктивності виробничого процесу. Більше того, відповідальність за контроль безпечності харчових продуктів розпорощена між численними установами.</p>
<p>С. 33. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 29.</p>
<p>Отже, за останні 15, а то й більше років усі спроби оптимізувати роботу та поліпшити координацію між органами контролю зазнали невдачі або навіть спричинили ще більшу фрагментованість. Напевне, значною мірою це сталося через наявність власних інтересів у кожного органу контролю, що перешкодило успішному завершенню будь-яких спроб поліпшити координацію між такими органами.</p> <p>Для того щоб успішно просуватися на шляху до євроінтеграції та спростити вітчизняним виробникам експорт до ЄС, Україні вкрай необхідно гармонізувати та реформувати державну систему контролю харчових продуктів, намагаючись привести її у відповідність до правил ЄС. Реформування системи регулювання безпеки харчових продуктів в Україні потребує значної політичної підтримки для запровадження глибоких структурних реформ у правовій, регуляторній та інституційній сферах, а також в інфраструктурі.</p>	<p>На жаль, за останні 15, а то й більше років усі спроби оптимізувати роботу та поліпшити координацію між органами контролю зазнали невдачі або навіть спричинили ще більшу фрагментованість. Напевне, значною мірою це сталося через наявність власних інтересів у кожного органу контролю, що перешкодило успішному завершенню будь-яких спроб поліпшити координацію між такими органами.</p> <p>Для того щоб успішно просуватися на шляху до євроінтеграції та спростити вітчизняним виробникам експорт до ЄС, Україні вкрай необхідно гармонізувати та реформувати державну систему контролю харчових продуктів, намагаючись привести її у відповідність до правил ЄС (див. вставку нижче, де наведено характеристики системи контролю харчових продуктів у ЄС).</p>
<p>С. 73. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 6.</p>
<p>Проаналізовано чинну законодавчу базу України, виявлено необхідність реформування системи регулювання безпеки харчових продуктів в Україні задля її гармонізації з аналогічною системою ЄС з урахуванням кращого міжнародного досвіду.</p>	<p>Реформування системи регулювання безпечності харчових продуктів в Україні задля її гармонізації з аналогічною системою ЄС з урахуванням кращого міжнародного досвіду — це складна робота, яка, водночас, є стратегічно важливою для розвитку та процвітання країни, що має серйозні конкурентні переваги в аграрній галузі.</p>
<p>С. 373–374. – Файл dis--dis11.doc.pdf</p>	<p>С. 42.</p>
<p>(ВИСНОВКИ)</p> <p>4. Сформульовано практичні пропозиції щодо удосконалення національних стандартів із безпеки та якості сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки. Перенесення основної уваги зі стандартів, що стосуються конкретних продуктів, на систему контролю, яка враховує наявні ризики та базується на визнаних у світі системах гарантування безпеки харчових продуктів, дозволить підвищити якість та конкурентоздатність вітчизняної продукції.</p>	<p>Перенесення основної уваги зі стандартів, що стосуються конкретних продуктів, на систему контролю, яка враховує наявні ризики та базується на визнаних у світі системах гарантування безпечності харчових продуктів, звільнить українських виробників від обтяжливих вимог та витрат, що дозволить їхній продукції стати конкурентоспроможною не лише на внутрішніх, а й на зовнішніх ринках.</p>
<p>С. 374–375. – Файл dis--dis11.doc.pdf</p>	<p>С. 32.</p>
<p>(ВИСНОВКИ)</p> <p>9. Розроблено на основі ДСТУ ISO 17025:2006 систему менеджменту для лабораторій з сертифікації сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки. Показано, що дослідні лабораторії, які діють за стандартами ГОСТ/ДСТУ, неспроможні дотримувати вимог Європейського Союзу та інших розвинутих країн. Це пов'язано з відсутністю систем управління якістю, оскільки їхнє обладнання та аналітичні методи було створено відповідно до вимог перевірок та сертифікації системи ГОСТ/ДСТУ.</p>	<p>Бар'єри для міжнародної торгівлі</p> <ul style="list-style-type: none"> • Система стандартів ГОСТ/ДСТУ не визнається на ринках країн — членів ОЕСР, що обмежує доступ українських товарів до ринків, де діють стандарти, відмінні від ГОСТ/ДСТУ. • Дослідні лабораторії, які діють за стандартами ГОСТ/ДСТУ, неспроможні дотримувати вимог Європейського Союзу та інших промислових країн. Це пов'язано з відсутністю систем управління якістю, оскільки їхнє обладнання та аналітичні методи були створені відповідно до вимог перевірок та сертифікації системи ГОСТ/ДСТУ (лише декілька відсотків всіх лабораторій акре-

	<p>Цей самий текст з Аналітичного звіту був переписаний Никитюком на с. 24 дисертації (файл dis--dis2.doc.pdf) без рерайтингу (див. Порівняльну таблицю вище), тобто з фразами «та інших промислових країн» та «методи були створені відповідно».</p>	дитовані відповідно до ISO 17025).
3	<p>Никитюк О. А. Науково-методичні основи екологічної безпеки сільськогосподарської продукції. Дис. ... доктора сільськогосподарських наук. – Київ, 2010. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000077/)</p>	<p>Бушуев Н.Н. Взаимодействие тяжелых металлов с различными компонентами почв // Матер. междунар. научно-практич. конф. «Роль природообустройства сельских территорий в обеспечении устойчивого развития АПК». Часть I. – Москва: Московский государственный университет природообустройства, 2007, с. 16–22. (https://web.archive.org/web/20170224050137/http://ieek.timacad.ru/science/1/sb-07/sb-07_1_3.html)</p> <p>Номери сторінок подані згідно з файлом pdf.</p>
	С. 47. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 1.
	<p>Нині у результаті господарської діяльності людини в біосферу надходить величезна кількість різних забруднювачів, в тому числі і важких металів (ВМ). Ґрунтовий покрив є однією з найважливіших частин біосфери і в багатьох випадках він грає буферну роль, запобігаючи або локалізуючи забруднення інших компонентів біосфери. Надходження важких металів у біосферу веде до накопичення їх у ґрунті в кількостях, що багаторазово перевищують фоновий рівень, що знижує продуктивність ґрунтів і негативно позначається на тваринному і рослинному світі і в кінцевому підсумку діє на людину.</p>	<p>В настоящее время в результате хозяйственной деятельности человека в биосферу поступает огромное количество различных загрязнителей, в том числе и тяжелых металлов (ТМ). Почвенный покров является одной из важнейших частей биосферы и во многих случаях он играет буферную роль, предотвращая или локализуя загрязнение других частей биосферы. Поступление тяжелых металлов в биосферу ведет к накоплению их в почве в количествах, многократно превышающих фоновый уровень, что снижает продуктивность почв и негативно сказывается на животном и растительном мире и в конечном итоге на человеке</p>
	С. 47–48. – Файл dis--dis2.doc.pdf	С. 1–2.
	<p>Забруднення ґрунтів завдає також і економічний збиток, оскільки сільськогосподарська продукція, отримана з забруднених територій, часто забруднена ВМ і заборонена до реалізації. Це, у свою чергу, призводить до неможливості або недоцільності сільськогосподарського використання таких земель [3, 105]. Ґрунт грає важливу бар'єрну роль на шляху проникнення ВМ в організми рослин, тварин і людини. Однак ВМ акумулюються в ґрунті, ускладнюючи отримання екологічно безпечної продукції. Важливе значення має не тільки вміст, а й форми ВМ у ґрунті, так як вони різні за ступенем доступності для рослин. Найбільшу небезпеку представляють доступні форми ВМ. Основними джерелами важких металів, які надходять в ґрунт, є промислові та енергетичні підприємства, авіаційний, автомобільний та залізничний транспорт, мінеральні добрива та речовини, що використовуються як добрива і меліоранти, пестициди, зрошувальні води, забруднені промисловими стоками тощо. Найбільшими джерелами атмосферного забруднення, пов'язаного з антропогенною діяльністю, є електростанції, на частку яких припадає до 27% забруднень, підприємства чорної металургії – 24,3%, підприємства з видобутку і переробки нафти – 15,5%, транспорт – 13,1%, підприємства чорної металургії – 10,5%, а також підприємства з видобутку і виготовлення будматеріалів – до 8,1% [3]. При спалюванні палива (вугілля, нафти, сланців і т.д.) разом з димом у повітря надходять містяться в ньому елементи. Наприклад, кам'яне вугілля містить церій, хром, свинець, ртуть, срібло, олово, титан, радій, уран та інші метали. У нафти можуть</p>	<p>Загрязнение почв наносит также и экономический ущерб, так как сельскохозяйственная продукция, полученная с загрязненных территорий, часто загрязнена ТМ и запрещена к реализации. Это, в свою очередь, приводит к невозможности или нецелесообразности сельскохозяйственного использования таких земель [1, 8].</p> <p>Почва играет важную барьерную роль на пути проникновения ТМ в организмы растений, животных и человека. Однако ТМ аккумулируются в почве, затрудняя получение экологически безопасной продукции. Важное значение имеет не только содержание, но и формы ТМ в почве, так как они различны по степени доступности для растений. Наибольшую опасность представляют доступные формы ТМ.</p> <p>Основными источниками тяжелых металлов, поступающими в почву, являются промышленные и энергетические предприятия, авиационный, автомобильный и железнодорожный транспорт, минеральные удобрения и вещества, используемые в качестве удобрений и мелiorантов, пестициды, оросительные воды, загрязненные промышленными стоками и т.д.</p> <p>Наибольшими источниками атмосферного загрязнения, связанного с антропогенной деятельностью, являются электростанции, на долю которых приходится до 27 % загрязнений, предприятия черной металлургии – 24,3 %, предприятия по добыче и переработке нефти – 15,5 %, транспорт – 13,1 %, предприятия черной металлургии – 10,5 %, а также предприятия по добыче и изготовлению стройматериалов – до 8,1 % [1].</p>

<p>міститися значні кількості ртуті. Частина зважених часток і летких металів виноситься гарячим повітрям через димові труби в атмосферу і осідає на поверхні ґрунту на різній відстані від джерела (в залежності від величини частинок). У вигляді техногенного пилу в ґрунт потрапляє основна кількість важких металів (> 95%) від підприємств чорної і кольорової металургії [17]. Кількість щоденних викидів великих плавильних комбінатів може скласти кілька тонн металу [243, 255]. Надходження у навколишнє середовище великих кількостей важких металів не може пройти безслідно, і в околицях великих підприємств-забруднювачів спостерігається дуже високий вміст важких металів (особливо Zn, Pb і Fe) у ґрунті – до декількох десятків тисяч мг/кг ґрунту [17, 243, 255]. Відомо, що навколо промислових підприємств утворюються геохімічні аномалії з підвищеним вмістом важких металів, радіус яких може досягати 10–50 км, а вплив великих промислових центрів простежується на відстані до 100 км [99]. Забруднення атмосферного повітря і ґрунту відбувається також за рахунок транспорту і поширюється на 100–300 м вздовж автотрас, і в радіусі декількох кілометрів навколо аеропортів. У локальному масштабі істотний канал надходження важких металів – їх внесення в ґрунт разом з речовинами, що використовуються в сільському господарстві як добрива, з осадами стічних вод, компостами з міського сміття, а також з пестицидами, фунгіцидами і меліорантами, забрудненими зрошувальними водами, мінеральними добривами [3, 105].</p> <p>Усі покликання відповідають покликанням у статті Бушуєва. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>При сжигании топлива (угля, нефти, сланцев и т.д.) вместе с дымом в атмосферу поступают содержащиеся в нем элементы. Например, каменный уголь содержит церий, хром, свинец, ртуть, серебро, олово, титан, радий, уран и другие металлы. В нефти могут содержаться значительные количества ртути. Часть взвешенных частиц и испарившихся металлов выносятся горячим воздухом через дымовые трубы в атмосферу и оседает на поверхности почвы на разном расстоянии от источника (в зависимости от величины частиц). В виде техногенной пыли в почву поступает основное количество тяжелых металлов (>95%) от предприятий черной и цветной металлургии [4]. Количество ежедневных выбросов крупных плавильных комбинатов может составлять несколько тонн металла [12, 13]. Поступление в окружающую среду больших количеств тяжелых металлов не может пройти бесследно, и в окрестностях крупных предприятий-загрязнителей наблюдается очень высокое содержание тяжелых металлов (особенно Zn, Pb и Fe) в почве – до нескольких десятков тысяч мг/кг почвы [4, 12, 13].</p> <p>Известно, что вокруг промышленных предприятий образуются геохимические аномалии с повышенным содержанием тяжелых металлов, радиус которых может достигать 10-50 км, а влияние крупных промышленных центров прослеживается на расстоянии до 100 км [5].</p> <p>Загрязнение атмосферного воздуха и почвы происходит также за счет транспорта и распространяется на 100-300 м вдоль автотрасс, и в радиусе нескольких километров вокруг аэропортов. Загрязнение окружающей среды <...>.</p> <p>В локальном масштабе существенный канал поступления тяжелых металлов – их внесение в почву вместе с веществами, используемыми в сельском хозяйстве в качестве удобрений: с осадками сточных вод, компостами из городского мусора, а также с пестицидами, фунгицидами и меліорантами, с загрязненными оросительными водами, с минеральными удобрениями [1, 8].</p>
<p>С. 48–49. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 2.</p>
<p>Компости з міського сміття, побутові та промислові опади стічних вод (ОСВ), стічні води (СВ) після попереднього знезараження використовуються в сільському господарстві як органічні добрива, багаті азотом, фосфором та іншими елементами мінерального живлення рослин. Однак використання таких добрив становить велику небезпеку з точки зору забруднення навколишнього середовища важкими металами [99, 105]. Наприклад, ОСВ великих промислових міст нерідко містять дуже високі кількості важких металів, тому їх використання стає небезпечним. Сильно забрудненими (за Кампе) ОСО вважають, якщо вміст у них перевищує (мг/кг сухої речовини); ртуті – 5, кадмію – 10, хрому та міді – 250, свинцю – 500, цинку – 1000 [101]. У мінеральних добривах важкі метали є природними домішками, що містяться в рудах, тому їх кількість залежить від вихідної сировини і технології переробки. Найчастіше підвищений вміст домішок важких металів спостерігається у фосфорних добривах, а також в добривах, отриманих за допомогою екстракційної фосфорної кислоти (амофос, амофоска, нітрофоска, подвійні суперфосфати). Вміст кадмію в фосфатах США (Флорида) становить 13 мг/кг, у фосфатах з Ізраїлю та країн Північної Африки – 25-50 мг/кг, а з Сенегалу – більше 70 мг/кг.</p>	<p>Компости из городского мусора, бытовые и промышленные осадки сточных вод (ОСВ), сточные воды (СВ) после предварительного обеззараживания используются в сельском хозяйстве в качестве органических удобрений, богатых азотом, фосфором и другими элементами минерального питания растений. Однако использование таких удобрений представляет большую опасность с точки зрения загрязнения окружающей среды тяжелыми металлами [6, 8]. Например, ОСВ крупных промышленных городов нередко содержат очень высокие количества тяжелых металлов, поэтому их использование становится небезопасным. Сильно загрязненными (по Кампе) ОСВ считают, если содержание в них превышает (мг/кг сухого вещества); ртути – 5, кадмия – 10, хрома и меди – 250, свинца – 500, цинка – 1000 [6].</p> <p>В минеральных удобрениях тяжелые металлы являются естественными примесями, содержащимися в агрорудах, поэтому их количество зависит от исходного сырья и технологии его переработки. Чаще всего повышенное содержание примесей тяжелых металлов наблюдается в фосфорных удобрениях, а также в удобрениях, полученных с помощью экстракционной фосфорной кислоты (аммофосы, аммофоски, нитрофосы, нитрофоски,</p>

<p>Фосфорні добрива з такої сировини містять 10-170 мг кадмію на 1 кг P₂O₅, і в ґрунт з ними може надійти від 0,3 до 50 г / га кадмію в рік, що веде до забруднення і становить серйозну небезпеку. Фосфорні добрива можуть стати джерелом забруднення ґрунтів такими радіоактивними елементами, як уран, торій і радій. Відомо, що в деяких штатах США концентрація ²³⁸U в ґрунтах за 80 років застосування фосфорних добрив збільшилась у 2 рази. Окремі пестициди містять у своєму складі важкі метали, такі як цинк, мідь, залізо. Так, наприклад, постійне застосування мідьмісних препаратів для захисту виноградників і в теплицях призводить до накопичення міді в ґрунті в токсичних для рослин концентраціях [3], що сприяло погіршенню росту рослин. Широке застосування у минулому ртутьмісних препаратів на плантаціях плодкових культур призвело до істотного забруднення ґрунтів.</p> <p>Покликання відповідають покликанням у статті Бушуєва крім покликання [99], яке є помилковим, треба [101]. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>двойные суперфосфаты). Содержание кадмия в фосфатах США (Флорида) составляет 13 мг/кг, в фосфатах из Израиля и стран Северной Африки – 25-50 мг/кг, а из Сенегала – более 70 мг/кг. Фосфорные удобрения из такого сырья содержат 10-170 мг кадмия на 1 кг P₂O₅, и в почву с ними может поступить от 0,3 до 50 г/га кадмия в год, что ведет к загрязнению и представляет серьезную опасность. Фосфорные удобрения могут стать источником загрязнения почв такими радиоактивными элементами, как уран, торий и радий. Известно, что в некоторых штатах США концентрация ²³⁸U в почвах за 80 лет применения фосфорных удобрений увеличилась в 2 раза. Отечественные фосфорные удобрения, полученные из фосфорита Каратау и апатита, отличаются невысоким содержанием урана и тория. Содержание кадмия в хивинских апатитах составляет 0,4-0,6 мг/кг [1]. Такие фосфорные удобрения не представляют опасности.</p> <p>Отдельные пестициды содержат в своем составе тяжелые металлы, такие как ртуть, цинк, медь, железо. Так, например, постоянное применение медьсодержащих препаратов для защиты виноградников и в теплицах приводит к накоплению меди в почве в токсичных для растений концентрациях [1], что способствовало ухудшению роста растений. Широкое применение ртутьсодержащих препаратов на плантациях плодовых культур привело к существенному загрязнению почв.</p>
<p>С. 49–50. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 2–3.</p>
<p>Важкі метали можуть надходити в ґрунт і з відходами промисловості. Фосфогіпс може містити до 10% оксидів марганцю, стронцію і рідкісноземельних елементів, а стронцію може бути більше 2%. При внесенні в ґрунт як джерело фосфору томасшлаків відбувається забруднення ґрунту хромом, так як вміст його в шлаку доходить до 5000 мг/кг. Крім того, шлак містить значну кількість свинцю і заліза [3]. Важкі метали, які потрапляють в ґрунт або знаходяться в ній, піддаються різним перетворенням. Основними процесами, в які залучені ВМ, є процеси сорбції, міграції, трансформації, поглинання рослинами, виносення в ґрунтові води і включення в біогеохімічні кругообіги [3, 105]. Викиди, що надходять у ґрунт з атмосфери навколо підприємств чорної і кольорової металургії, зв'язуються у верхніх шарах ґрунту. Вони досить однорідні за хімічним складом і в основному складаються з оксидів важких металів. Оксиди в подальшому піддаються хімічним перетворенням [17].</p> <p>Усі покликання відповідають покликанням у статті Бушуєва. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Тяжелые металлы могут поступать в почву и с отходами промышленности. Фосфогипс может содержать до 10 % оксидов марганца, стронция и редкоземельных элементов, а стронция может быть более 2%. При внесении в почву в качестве источника фосфора томас-шлаков происходит загрязнение почвы хромом, так как содержание его в шлаке доходит до 5000 мг/кг. Кроме того, шлак содержит значительное количество свинца и железа [1].</p> <p>Тяжелые металлы, попадающие в почву или находящиеся в ней, подвергаются различным превращениям. Основными процессами, в которые вовлечены ТМ, являются процессы сорбции, миграции, трансформации, поглощения растениями, выноса в грунтовые воды и включения в биогеохимические круговороты. На взаимодействие тяжелых металлов с почвой оказывают влияние различные факторы [1, 8], которые будут рассмотрены ниже.</p> <p>Выбросы, поступающие в почву из атмосферы вокруг предприятий черной и цветной металлургии, связываются в верхних слоях почвы. Они достаточно однородны по химическому составу и в основном состоят из оксидов тяжелых металлов. Оксиды в дальнейшем подвергаются химическим изменениям [4].</p>
<p>С. 50. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 3.</p>
<p>Оксиди важких металів – малорозчинні сполуки, але взаємодіючи з ґрунтовим розчином, вони все-таки розчиняються: $MeO + 2H^+ = Me^{2+} + H_2O$. Потім катіони важких металів, взаємодіючи з ґрунтовим розчином, вступають в реакцію з іонами ґрунтового розчину, в результаті чого утворюються сполуки різної розчинності. Вважається [16, 145], що рівень концентрації важких металів у ґрунтових розчинах може обмежуватися розчинністю важкорозчинних сполук ВМ. У таких випадках зазвичай використо-</p>	<p>Оксиды тяжелых металлов – малорастворимые соединения, но взаимодействуя с почвенным раствором, они все-таки растворяются $MeO + 2H^+ = Me^{2+} + H_2O$.</p> <p>Затем катионы тяжелых металлов, взаимодействуя с почвенным раствором, вступают в реакцию с такими ионами почвенного раствора, как H^+, OH^-, CO_3^{2-}, HCO_3^-, $H_2PO_4^-$, SO_4^{2-}, NO_3^-, S^{2-}, Cl^- и другие, в результате чего образуются соединения разной растворимости. Считается [3, 10], что уро-</p>

<p>вується показник добутку розчинності. Однак у реальних умовах при розрахунку добутку розчинності солей важких металів потрібно враховувати участь іонів цих солей в побічних реакціях з іншими іонами, присутніми в розчині (зокрема, комплексоутворення катіона і протонізації аніону). Катіони важких металів утворюють з аніонами NO_3^-, Cl^-, SO_4^{2-} порівняно легкорозчинні сполуки (хлориди, нітрати, сульфати), яких відносно небагато. Важкі метали в одному і тому ж ґрунті містяться в різних формах і можуть нести позитивний заряд (катіони), або негативний, якщо є аніонами кислот; амфотерні елементи в залежності від рН ґрунту можуть бути заряджені і позитивно, і негативно. У ґрунті є і нейтральні форми металів. Таким чином, важкі метали в ґрунтах представляють собою суму різних форм. Всі ґрунти мають змішаний тип обміну іонів, але тип обміну має помітно виражену спеціалізацію – катіонну або аніонну. Слід зазначити, що перехідні елементи утримуються ґрунтовим поглинаючим комплексом (ГПК) при будь-якому типі обміну, а нейтральні форми металів не утримуються ГПК також при всіх типах обміну іонів [3].</p> <p>Усі покликання відповідають покликанням у статті Бушуєва. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>вень концентрації важких металів в почвенных растворах может ограничиваться растворимостью труднорастворимых соединений ТМ. В таких случаях обычно используется показатель произведения растворимости. Однако в реальных условиях при расчете произведений растворимости солей тяжелых металлов нужно учитывать участие ионов этих солей в побочных реакциях с другими ионами, присутствующими в растворе (в частности, комплексообразование катиона и протонизация аниона). Катіоны тяжелых металлов образуют с анионами NO_3^-, Cl^-, SO_4^{2-} сравнительно легкорастворимые соединения (хлориды, нитраты, сульфаты), которых относительно немного.</p> <p>Тяжелые металлы в одной и той же почве держатся в различных формах и могут нести положительный заряд (катионы), или отрицательный, если являются анионами кислот (хромовой, молибденовой и др.); амфотерные элементы в зависимости от рН почвы могут быть заряжены и положительно, и отрицательно. В почве имеются и нейтральные формы металлов. Таким образом, тяжелые металлы в почвах представляют собой сумму различных форм. Все почвы обладают смешанным типом обмена ионов, но тип обмена обладает заметно выраженной специализацией – катионной или анионной. Для почв Нечерноземной зоны характерен катионный тип обмена. Следует отметить, что переходные элементы удерживаются почвенным поглощающим комплексом (ППК) при любом типе обмена, а нейтральные формы металлов не удерживаются ППК также при всех типах обмена ионов [1].</p>
<p>С. 51. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. .</p>
<p>Важливим фактором, що впливає на поведінку важких металів у ґрунті, є рН. При нейтральній і слабо лужній реакції середовища утворюються важкорозчинні сполуки: гідроксиди, сульфіді, фосфати, карбонати і оксалати важких металів [1]. При зростанні кислотності в ґрунті йде зворотний процес -- важкорозчинні сполуки переходять в більш рухливі, при цьому підвищується рухливість багатьох важких металів [3]. Проте дія кислотності ґрунтів на рухливість важких металів неоднозначна. Хоча при зростанні рН середовища рухливість багатьох важких металів знижується (наприклад, Fe, Mn, Zn, Co та інших), є ряд металів, рухливість яких при нейтралізації ґрунту зростає. До них відносяться молибден і хром, які здатні в слабкокислому і лужному середовищі утворювати розчинні солі [3]. Крім того, такі важкі метали, як ртуть і кадмій, здатні зберігати рухливість у лужному середовищі за рахунок утворення комплексних сполук з органічною речовиною ґрунтів [105].</p> <p>З твердою фазою ґрунту важкі метали взаємодіють за допомогою специфічної і неспецифічної адсорбції. Неспецифічна адсорбція важких металів має місце при катіонному обміні, матеріальний носій якого – ґрунтовий поглинаючий комплекс (ГПК), що представляє собою сукупність мінеральних, органічних і органо-компонентів твердої фази ґрунту, що володіють іонообмінною здатністю [105, 206].</p> <p>Покликання відповідають покликанням у статті Бушуєва крім покликання [1], яке є помилковим, треба [3]. Ця помилка є доказом плагіату. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Важным фактором, влияющим на поведение тяжелых металлов в почве, является рН. При нейтральной и слабощелочной реакции среды образуются труднорастворимые соединения: гидроксиды, сульфиды, фосфаты, карбонаты и оксалаты тяжелых металлов [1]. При возрастании кислотности в почве идет обратный процесс – труднорастворимые соединения переходят в более подвижные, при этом повышается подвижность многих тяжелых металлов [1].</p> <p>Однако действие кислотности почв на подвижность тяжелых металлов неоднозначно. Хотя при возрастании рН среды подвижность многих тяжелых металлов снижается (например, Fe, Mn, Zn, Co и другие), имеется ряд металлов, подвижность которых при нейтрализации почвы возрастает. К ним относятся молибден и хром, которые способны в слабкокислой и щелочной среде образовывать растворимые соли [1]. Кроме того, такие тяжелые металлы, как ртуть и кадмий, способны сохранять подвижность в щелочной среде за счет образования комплексных соединений с органическим веществом почв [8].</p> <p>С твердой фазой почвы тяжелые металлы взаимодействуют при специфической и неспецифической адсорбции. Неспецифическая адсорбция тяжелых металлов имеет место при катионном обмене, материальный носитель которого – почвенный поглощающий комплекс (ППК), представляющий собой совокупность минеральных, органических и органоминеральных компонентов твердой фазы почвы, обладающих ионообменной способностью. Величина и сила ... [11] ... [8] ...</p>

<p>С. 51–52. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p> <p>Велике значення має і мінералогічний склад, так як поглинальна здатність у різних мінералів різна. Особливу роль в адсорбції важких металів відіграє муліста фракція ґрунту, представлена в основному глинистими мінералами [3, 101, 105, 255]. Органічна речовина ґрунтів є одним з найважливіших факторів, що визначають поведінку важких металів у ґрунті та їх доступність для рослин. Органічне речовина має високу катіонообмінну здатність, пов'язану з наявністю у його структурі різних функціональних груп. До 23% від маси молекул гумінових кислот (ГК) і 61% – фульвокислот (ФК), може приходиться на функціональні групи, в їх складі перебуває близько 54% від загального вмісту кисню в гумусових кислотах [145]. В умовах кислого та нейтрального середовища в реакціях обміну з металами бере участь водень карбоксильних груп, в лужних умовах-фенольних і спиртових. Найбільш активні в фіксації металів карбоксильні групи [206]. Органічні сполуки в ґрунті здатні утворювати з ВМ різні по розчинності комплекси, тому здатність ґрунтів зв'язувати метали чи утримувати їх в розчиненому вигляді сильно залежить від характеру та кількості органічної речовини [101].</p> <p>Усі покликання відповідають покликанням у статті Бушуєва. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 3–4.</p> <p>Большое значение имеет и минералогический состав, так как поглощательная способность у различных минералов различна. Например, емкость <...>. Особую роль в адсорбции тяжелых металлов играет илестая фракция почвы, представленная в основном глинистыми минералами [1, 6, 8, 13].</p> <p><...></p> <p>Органическое вещество почв является одним из важнейших факторов, определяющих поведение тяжелых металлов в почве и их доступность для растений. Органическое вещество имеет высокую катионообменную способность, связанную с наличием в его структуре различных функциональных групп. Гумусовые кислоты <...>. До 23 % от массы молекул гуминовых кислот (ГК) и 61 %-фульвокислот (ФК) может приходиться на функциональные группы, в их составе находится около 54 % от общего содержания кислорода в гумусовых кислотах [10]. В условиях кислой и нейтральной среды в реакциях обмена с металлами участвует водород карбоксильных групп, в щелочных условиях – фенольных и спиртовых. Наиболее активны в фиксации металлов карбоксильные группы [11]. Органические соединения в почве способны образовывать с ТМ различные по растворимости комплексы, поэтому способность почв связывать металлы или содержать их в растворенном виде сильно зависит от характера и количества органического вещества. Взаимодействие между <...> соединения [6].</p>
<p>С. 52. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p> <p>Важливе значення має співвідношення масових часток: органічна речовина/метал. При невеликій перевазі кількості органічної речовини утворюються розчинні комплекси. Форми зв'язку розчинних органічних речовин з ВМ можуть бути різними, проте переважно реакції йдуть по шляху утворення солей гумусових кислот з катіонами ВМ і залучення їх за допомогою координаційних зв'язків у комплексні сполуки хелатного типу [102]. Міцність зв'язку ВМ у цих сполуках неоднакова: гумати і фульвати ВМ звільняють катіон вже в результаті обмінної реакції, для розриву хелатного зв'язку потрібна програма більшої енергії [342]. Органічні речовини сильно розрізняються за здатністю до взаємодії з ВМ. Мідь, цинк, свинець і марганець утворюють комплекси з ГК у багато разів краще, ніж з ФК. Обидві кислоти часто виявляють більшу спорідненість до Cu і Pb, ніж до Fe і Mn. Реакція середовища впливає на сорбцію металів гумінових кислот та фульвокислот, а також на рухливість металоорганічних сполук. За даними А.І. Карпущіна та інших дослідників [109], метало-фульватного комплексу є одним з компонентів водорозчинних органічних речовин (ВОР), що грають важливу роль у міграції ВМ і здатних активно включатися в трофічні ланцюги екосистем. Таким чином, на поведінку ВМ у ґрунті впливає рН, вміст органічної речовини, механічний і мінералогічний склад ґрунту, вміст оксидів і гідроксидів Al, Fe і Mn, валентність металів, ОБП, тип обміну іонів. Органічне речовина ґрунту є одним з найважливіших факторів, що впливають на доступність ВМ для рослин. Органічні речовини дуже розрізняються за здатністю до взаємодії з ВМ, а також різні і властивості одержуваних сполук.</p> <p>Усі покликання відповідають покликанням у статті Бушуєва.</p>	<p>С. 4–5.</p> <p>Важное значение имеет соотношение массовых долей: органическое вещество/металл. При небольшом превосходстве количества органического вещества образуются растворимые комплексы. Формы связи растворимых органических веществ с ТМ могут быть различными, однако преимущественно реакции идут по пути образования солей гумусовых кислот с катионами ТМ и вовлечение их с помощью координационных связей в комплексные соединения хелатного типа [7]. Прочность связи ТМ в этих соединениях неодинакова: гуматы и фульваты ТМ освобождают катион уже в результате обменной реакции, для разрыва же хелатной связи требуется приложение большей энергии. Комплексы с участием <...> растет [15].</p> <p>Органические вещества сильно различаются по способности к взаимодействию с ТМ. Медь, цинк, свинец и марганец образуют комплексы с ГК во много раз лучше, чем с ФК. Обе кислоты часто обнаруживают большее сродство к Cu и Pb, чем к Fe и Mn. Реакция среды влияет на сорбцию металлов гуминовыми кислотами и фульвокислотами, а также на подвижность металлорганических соединений. Например, максимальная <...> По данным А.И. Карпущина и других исследователей [9], метало-фульватные комплексы являются одним из компонентов водорастворимых органических веществ (ВОВ), играющих важную роль в миграции ТМ и способных активно включаться в трофические цепи экосистем.</p> <p>Таким образом, на поведение ТМ в почве оказывает влияние рН, содержание органического вещества, механический и минералогический состав почвы, содержание оксидов и гидроксидов Al, Fe и Mn, валентность металлов, ОБП, тип обмена ионов. Органическое вещество почвы является одним из важнейших факторов, влияющих на до-</p>

<p>Покликання на справжнє джерело відсутнє. Доказом плагиату є неправильний переклад слова «приложение» - треба «докладання», а не «програма».</p>	<p>ступність ТМ для растений. Органические вещества сильно различаются по способности к взаимодействию с ТМ, различны и свойства получаемых соединений.</p>
<p>4</p> <p>Никитюк О. А. Науково-методичні основи екологічної безпеки сільськогосподарської продукції. Дис. ... доктора сільськогосподарських наук. – Київ, 2010. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000077/)</p>	<p>Маренич М. М., Аранчій С. В., Марюха Н. С. Контроль якості і безпека продуктів харчування в ЄС // Міжнародне законодавство в галузі харчового ланцюжка і потенціал України відповідності даним стандартам. – Полтава, 2009. (https://dSPACE.pdau.edu.ua/server/api/core/bitstreams/4173fd3e-36e6-4f14-8c3b-e223468413dc/content)</p>
<p>С. 57. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 19.</p>
<p>У Європейському Союзі питання безпеки та якості харчових продуктів у ланцюгу «від поля до столу» регулюється близько 160 європейськими директивами, які необхідно запровадити в законодавство України для створення аналогічної системи. Погане харчування пов'язане зі здоров'ям і тривалістю життя, збільшує ризик серйозних хронічних захворювань. Кожен рік на світовому ринку з'являється не одна сотня нових продуктів харчування, інформація про які у найповнішому обсязі повинна доводитися до споживача. У європейському законодавстві є три головних принципи: інформувати і захищати громадян; збільшити вільний рух продуктів харчування; дати вибір споживачу. Надати інформацію про природу продукту, його зберігання і приготування виробник зобов'язаний на етикетці, причому все це закріплено законодавчо і є обов'язковим.</p>	<p>В рамках ЄС питання безпеки та якості харчових продуктів у ланцюгу «від поля до столу» регулюється близько 160 європейськими директивами, які необхідно запровадити в законодавство України для створення аналогічної системи.</p> <p>Погане харчування напряму пов'язане зі здоров'ям і тривалістю життя, збільшує ризик серйозних хронічних захворювань. Кожен рік на світовому ринку з'являється не одна сотня нових продуктів харчування, інформація про які у найповнішому обсязі повинна доводитися до споживача.</p> <p>У європейському законодавстві є три головних принципи:</p> <ul style="list-style-type: none"> - інформувати і захищати громадян; - збільшити вільний рух продуктів харчування; - дати вибір споживачу. <p>Надати інформацію про природу продукту, його зберігання і приготування виробник зобов'язаний на етикетці, причому все це закріплено законодавчо і є обов'язковим.</p>
<p>С. 57. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 20.</p>
<p>Загальні принципи і вимоги закону про продукти харчування та процедури стосовно безпеки продуктів харчування визначено у Постанові ЄС № 178/2002. Загальними цілями є: захист здоров'я споживача; вільний рух продуктів харчування; використання міжнародних стандартів, окрім випадків, коли наукові дослідження пропонують інше.</p>	<p>ПОСТАНОВА (ЄС) № 178/2002 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТА І РАДИ</p> <p>Загальні принципи і вимоги закону про продукти харчування та процедури стосовно безпеки продуктів харчування.</p> <p>Загальними цілями є:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➢ захист здоров'я споживача; ➢ вільний рух продуктів харчування; ➢ використання міжнародних стандартів, крім випадків, коли наукові дослідження пропонують інше.
<p>С. 57–58. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 20–21.</p>
<p>Загальні принципи: закон заснований на аналізі ризиків; аналіз ризиків обґрунтований науковими доказами; управління ризиками бере до уваги результат оцінки ризиків; превентивний принцип (якщо існує науково обґрунтована непевність, можуть бути застосовані запобіжні дії для забезпечення рівня захисту здоров'я споживачів); принцип прозорості (з суспільством радяться напряму через відповідні органи під час підготовки і перегляду законів, суспільство буде проінформоване про будь-який ризик для здоров'я, пов'язаний з продуктами харчування); продукти харчування і корми, імпортовані в ЄС, повинні відповідати Закону ЄС Про харчові продукти і корми або еквівалентній угоді; продукти харчування і корми, експортовані з ЄС повинні відповідати Закону, крім випадків, якщо країна-імпортер вимагає іншого; продукти не можна допускати на ринок, якщо вони є небезпечними; продукти вважаються небезпечними, якщо вони є шкідливими і не підлягають використанню; продукти можуть вважатися небез-</p>	<p>Загальні принципи:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➢ Закон заснований на аналізі ризиків; ➢ аналіз ризиків обґрунтований науковими доказами; ➢ управління ризиками бере до уваги результат оцінки ризиків; ➢ превентивний принцип (якщо існує науково обґрунтована непевність, можуть бути застосовані запобіжні дії для забезпечення рівня захисту здоров'я споживачів); ➢ принцип прозорості (з суспільством радяться напряму через відповідні органи під час підготовки і перегляду законів, суспільство буде проінформоване про будь-який ризик для здоров'я, пов'язаний з продуктами харчування); ➢ продукти харчування і корми, імпортовані в ЄС, повинні відповідати Закону ЄС Про харчові продукти і корми або еквівалентній угоді; ➢ продукти харчування і корми, експортовані з ЄС повинні відповідати Закону, крім випадків, якщо країна-імпортер вимагає іншого;

<p>печними в разі підозри компетентних органів; корми не можна допускати на ринок для тварин, з яких виробляють продукти харчування, якщо вони є небезпечними; відповідальність осіб, зайнятих у харчовому бізнесі (вони повинні проводити контроль на всіх етапах виробництва, переміщення і реалізації); відповідальність державних органів (моніторинг, верифікація, дотримання закону, інформування населення); прослідковуваність на всіх етапах і стадіях виробництва. Органом з безпеки продуктів харчування є незалежна наукова рада.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ продукти не можна допускати на ринок, якщо вони є небезпечними; ➤ продукти вважаються небезпечними, якщо вони є шкідливими і не підлягають використанню; ➤ продукти можуть вважатися небезпечними в разі підозри компетентних органів; ➤ корми не можна допускати на ринок для тварин, з яких виробляють продукти харчування, якщо вони є небезпечними; ➤ відповідальність осіб, зайнятих у харчовому бізнесі (вони повинні проводити контроль на всіх етапах виробництва, переміщення і реалізації); ➤ відповідальність державних органів (моніторинг, верифікація, дотримання закону, інформування населення); ➤ прослідкованість на всіх етапах і стадіях виробництва; Орган з безпеки продуктів харчування ➤ незалежна наукова рада;
<p>С. 58–59. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 19; 20.</p>
<p>1.7.1. Директиви – головна частина законодавства ЄС Директиви Закону ЄС Про продукти харчування направлені на забезпечення того, щоб на ринок потрапили лише безпечні для здоров'я людини і тварин продукти. Головною метою законодавства є: захист інтересів споживача – недопущення шахрайства і обману, підробки, надання неправдивої інформації; забезпечення потреб споживача, наявність повної інформації про продукт, щоб споживач міг правильно підібрати їжу відповідно до особливостей організму. У Європейському Союзі існує подвійний підхід до гармонізації законів про продукти харчування: «горизонтальне» законодавство – стосується загальних аспектів (добавки, маркування, гігієна); «вертикальне» законодавство по конкретній сільгосппродукції та продуктах її переробки.</p>	<p>С. 20. Директиви Закону ЄС Про продукти харчування направлені на забезпечення того, щоб на ринок попали тільки безпечні для здоров'я людини і тварин продукти. Головними цілями законодавства є:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ захист інтересів споживача – недопущення шахрайства і обману, підробки, надання неправдивої інформації; ➤ забезпечення потреб споживача, наявність повної інформації про продукт, щоб споживач міг правильно підібрати їжу відповідно до особливостей організму. <p>С. 19. Європейський союз вибрав подвійний підхід до гармонізації законів про продукти харчування:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) «горизонтальне» законодавство – стосується загальних аспектів (добавки, маркування, гігієна); б) «вертикальне» законодавство по конкретних продуктах (м'ясо, риба, цукор, борошно і т.д.)
<p>С. 59. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 19.</p>
<p>Директива 2000/13/ЄС – головна частина законодавства, яка узгоджує право держав-членів ЄС забороняти вказувати на маркуванні продуктів харчування їх властивості до лікування хвороб людини. У 2001 році Директиву було скориговано відповідно до вимог Директиви 2001/101/ЄС, яка вимагає маркування м'яса, а в 2003 доповнено у зв'язку з вимогою вказувати у алкогольних напоях вміст алергенів. Сама Директива містить список інгредієнтів, які можуть викликати алергію. У 2005 році прийнято Директиву 2005/26/ЄС, яка містить перелік речовин, заборонених до використання. Задачею європейського законодавства є забезпечення інтересу споживачів з чого зроблений продукт.</p> <p>Никитюк виправив орфографічну помилку в статті Маренича (у слові «алкогольних»), що доводить його плагіат. Ще один доказ плагіату – крапка, яка залишилася після «2005/26/ЄС.».</p>	<p>Директива 2000/13/ЄС – головна частина законодавства, яка узгоджує право держав-членів ЄС забороняти вказувати на маркуванні продуктів харчування їх властивості до лікування хвороб людини. В тому ж 2001 році Директива була скоригована відповідно до вимог Директиви 2001/101/ЄС, яка вимагає маркування м'яса, а в 2003 доповнена у зв'язку з вимогою вказувати у алькогольних напоях вміст алергенів. Сама Директива містить список інгредієнтів, які можуть викликати алергію.</p> <p>В 2005 році прийнята Директива 2005/26/ЄС. Яка містила перелік речовин, заборонених до використання. Задачею європейського законодавства є забезпечення інтересу споживачів з чого зроблений продукт.</p>
<p>С. 59–60. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 20–21.</p>
<p>1.7.2. Найважливіші постанови Європейського парламенту щодо безпеки продуктів харчування Постанова (ЄС) № 178/2002. Загальні принципи і вимоги закону про продукти харчування та проце-</p>	<p>ПОСТАНОВА (ЄС) № 178/2002 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТА І РАДИ Загальні принципи і вимоги закону про продукти харчування та процедури стосовно безпеки продуктів харчування.</p>

<p>дури стосовно безпеки продуктів харчування.</p> <p>Загальними цілями є: захист здоров'я споживача; вільний рух продуктів харчування; використання міжнародних стандартів, крім випадків, коли наукові дослідження пропонують інше.</p> <p>Загальні принципи: Закон заснований на аналізі ризиків; аналіз ризиків обґрунтований науковими доказами; управління ризиками бере до уваги результат оцінки ризиків; превентивний принцип (якщо існує науково обґрунтована непевність, можуть бути застосовані запобіжні дії для забезпечення рівня захисту здоров'я споживачів); принцип прозорості (з суспільством радяться напряду через відповідні органи під час підготовки і перегляду законів, суспільство буде проінформоване про будь-який ризик для здоров'я, пов'язаний з продуктами харчування); продукти харчування і корми, імпортовані в ЄС, повинні відповідати Закону ЄС Про харчові продукти і корми або еквівалентній угоді; продукти харчування і корми, експортовані з ЄС повинні відповідати Закону, крім випадків, якщо країна-імпортер вимагає іншого; продукти не можна допускати на ринок, якщо вони є небезпечними; продукти вважаються небезпечними, якщо вони є шкідливими і не підлягають використанню; продукти можуть вважатися небезпечними в разі підозри компетентних органів; корми не можна допускати на ринок для тварин, з яких виробляють продукти харчування, якщо вони є небезпечними; відповідальність осіб, зайнятих у харчовому бізнесі (вони повинні проводити контроль на всіх етапах виробництва, переміщення і реалізації); відповідальність державних органів (моніторинг, верифікація, дотримання закону, інформування населення); прослідковуваність на всіх етапах і стадіях виробництва; Постанова ЄС №882/2004 про офіційний контроль для забезпечення підтвердження закону про продукти харчування і корми та правилам стосовно здоров'я і забезпечення тварин.</p>	<p>Загальними цілями є:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ захист здоров'я споживача; ➤ вільний рух продуктів харчування; ➤ використання міжнародних стандартів, крім випадків, коли наукові дослідження пропонують інше. <p>Загальні принципи:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Закон заснований на аналізі ризиків; ➤ аналіз ризиків обґрунтований науковими доказами; ➤ управління ризиками бере до уваги результат оцінки ризиків; ➤ превентивний принцип (якщо існує науково обґрунтована непевність, можуть бути застосовані запобіжні дії для забезпечення рівня захисту здоров'я споживачів); ➤ принцип прозорості (з суспільством радяться напряду через відповідні органи під час підготовки і перегляду законів, суспільство буде проінформоване про будь-який ризик для здоров'я, пов'язаний з продуктами харчування); ➤ продукти харчування і корми, імпортовані в ЄС, повинні відповідати Закону ЄС Про харчові продукти і корми або еквівалентній угоді; ➤ продукти харчування і корми, експортовані з ЄС повинні відповідати Закону, крім випадків, якщо країна-імпортер вимагає іншого; ➤ продукти не можна допускати на ринок, якщо вони є небезпечними; ➤ продукти вважаються небезпечними, якщо вони є шкідливими і не підлягають використанню; ➤ продукти можуть вважатися небезпечними в разі підозри компетентних органів; ➤ корми не можна допускати на ринок для тварин, з яких виробляють продукти харчування, якщо вони є небезпечними; ➤ відповідальність осіб, зайнятих у харчовому бізнесі (вони повинні проводити контроль на всіх етапах виробництва, переміщення і реалізації); ➤ відповідальність державних органів (моніторинг, верифікація, дотримання закону, інформування населення); ➤ прослідкованість на всіх етапах і стадіях виробництва; <p><...></p> <p>ПОСТАНОВА ЄС № 882/2004</p> <p>Про офіційний контроль для забезпечення підтвердження закону про продукти харчування і корми та правилам стосовно здоров'я і забезпечення тварин</p>
<p>С. 60. – Файл dis--dis2.doc.pdf</p>	<p>С. 21.</p>
<p>Цілі: недопущення, усунення і зменшення ризиків для здоров'я людей і тварин; гарантія справедливої практики в торгівлі продуктами харчування і забезпечення тварин.</p> <p>Загальні зобов'язання:</p> <p>Компетентні органи перевіряють продукцію регулярно, на основі ризиків, за планом і без попередження на всіх стадіях виробництва і поширення. Компетентні органи враховують ризики, пов'язані з тваринами, продуктами, виробництвами, матеріалами, які пов'язані з виробництвом продуктів. Компетентні органи призначаються країнами-членами (міністерства).</p> <p>Компетентні органи несуть відповідальність за ефективність контролю, неупередженість, аудити, плани на випадок непередбачуваних ситуацій, координацію між установами, навчання персоналу, прозорість і конфіденційність.</p>	<p>Цілі:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Недопущення, усунення і зменшення ризиків для здоров'я людей і тварин. 2. Гарантія справедливої практики в торгівлі продуктами харчування і забезпечення тварин. <p>Загальні зобов'язання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Компетентні органи перевіряють продукцію регулярно, на основі ризиків, по плану і без попередження на всіх стадіях виробництва і поширення. 2. Компетентні органи враховують ризики, пов'язані з тваринами, продуктами, виробництвами, матеріалами, які пов'язані з виробництвом продуктів. 3. Компетентні органи призначаються країнами-членами (міністерства). 4. Компетентні органи несуть відповідальність за ефективність контролю, неупередженість, аудити, плани на випадок непередбачуваних ситуацій, ко-

		ординацію між установами, навчання персоналу, прозорість і конфіденціальність.
С. 60–61. – Файл dis--dis2.doc.pdf		С. 22.
Органи контролю – це інстанції, які виконують безпосередні обов'язки, ними можуть бути лабораторії або інспекції, які працюють у відповідності зі стандартом EN 45004 «загальні критерії для різних органів, що проводять інспекцію». Офіційні лабораторії повинні бути акредитовані відповідно до стандартів: ISO/IEC 17025 «Загальні вимоги до компетентності випробувальних лабораторій», EN 45002 «Загальні критерії для оцінки дослідних лабораторій», EN 45003 «Система акредитації лабораторій з калібрування і випробувальної лабораторії – загальні вимоги до роботи».		Органи контролю – це інстанції, які виконують безпосередні обов'язки, ними можуть бути лабораторії або інспекції, які працюють у відповідності з стандартом EN 45004 «загальні критерії для різних органів, що проводять інспекцію». Офіційні лабораторії повинні бути акредитовані відповідно до європейських стандартів: EN ISO/IEC 17025 «Загальні вимоги до компетентності випробувальних лабораторій», EN 45002 «Загальні критерії для оцінки дослідних лабораторій», EN 45003 «Система акредитації лабораторій з калібрування і випробувальної лабораторії – загальні вимоги до роботи».
С. 61. – Файл dis--dis2.doc.pdf		С. 22.
Умови імпорту з третіх країн. Треті країни повинні надавати конкретну і обновлену інформацію з організації і управління системами санітарного контролю (постанови контролю, процедури інспектування, оцінки ризиків. Єврокомісія може встановлювати умови імпорту, якщо вони не передбачені в законі (передбачені постановою). Постанова (ЕС) № 853/2004 від 29 квітня 2004 року. Встановлює особливі правила з гігієни продуктів харчування тваринного походження. Постанова (ЕС) № 854/2004 від 29 квітня 2004 року. Встановлює особливі правила по організації офіційного контролю продуктів тваринного походження, призначених для вживання людиною.		Умови імпорту з третіх країн Треті країни повинні надавати конкретну і обновлену інформацію з організації і управління системами санітарного контролю (постанови контролю, процедури інспектування, оцінки ризиків. Єврокомісія може встановлювати умови імпорту, якщо вони не передбачені в законі (передбачені постановою). ПОСТАНОВА (ЕС) № 853/2004 від 29 квітня 2004 року Встановлює особливі правила з гігієни продуктів харчування тваринного походження. ПОСТАНОВА (ЕС) № 854/2004 від 29 квітня 2004 року Встановлює особливі правила по організації офіційного контролю продуктів тваринного походження, призначених для вживання людиною.
С. 61. – Файл dis--dis2.doc.pdf		С. 23.
Директива ради 2002/99/ЕС 16 грудня 2002 року. Встановлює ті правила по здоров'ю тварин, якими користуються при управлінні виробництвом, переробкою, поширенням продуктів тваринного походження. Директива 2000/13/ЕС від 20 березня 2000 року. Про наближення законів країн-членів стосовно маркування, презентації і реклами продуктів харчування. Основними контролюючими органами є Європейська Комісія; Європейський Парламент; Рада Європейського Союзу; Європейський Суд; Суд Аудиторів. Єврокомісія представляє інтереси Союзу, надає законодавчі ініціативи: DG Охорона здоров'я і споживача ["DG SANCO"], ветеринарія, харчова безпека; DG підприємство; DG внутрішній ринок; DG розвиток.		ДИРЕКТИВА РАДИ 2002/99/ЕС 16 грудня 2002 року Встановлює ті правила по здоров'ю тварин, якими користуються при управлінні виробництвом, переробкою, поширенням продуктів тваринного походження. ДИРЕКТИВА 2000/13/ЕС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТА І РАДИ від 20 березня 2000 року Про наближення законів країн-членів стосовно маркування, презентації і реклами продуктів харчування. Система контролю • Європейська Комісія • Європейський Парламент • Рада Європейського Союзу • Європейський Суд, Суд Аудиторів Єврокомісія • Представляє інтереси Союзу • Законодавча ініціатива • DG Охорона здоров'я і споживача ["DG SANCO"], ветеринарія, харчова безпека • DG підприємство • DG внутрішній ринок • DG розвиток
С. 61–62. – Файл dis--dis2.doc.pdf		С. 23–24.
Процес прийняття рішень проходить наступні етапи: Європейська Комісія; Пропозиції до регламенту чи директиви; Європейський Парламент; Рада Європейського Союзу; Перше і друге читання; Прийняття; Реалізація країнами-членами. Принци-		Процес прийняття рішень • Європейська Комісія • Пропозиції до регламенту чи директиви • Європейський Парламент • Рада Європейського Союзу

	<p>пи закону ЄС про харчову продукцію – високий рівень захисту життя і здоров'я людей, також право на безпечну харчову продукцію, належне інформування населення, захист здоров'я тварин і рослин, захист навколишнього середовища, вільний обіг продуктів і кормів в межах Євросоюзу.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Перше і друге читання • Прийняття • Реалізація країнами-членами <p>Принципи закону ЄС про харчову продукцію</p> <ul style="list-style-type: none"> • Високий рівень захисту життя і здоров'я людей • Права на безпечну харчову продукцію, належне інформування населення • Захист здоров'я тварин і рослин • Навколишнє середовище • Вільний обіг продуктів і кормів в межах Євросоюзу.
5	<p>Никитюк О. А. Науково-методичні основи екологічної безпеки сільськогосподарської продукції. Дис. ... доктора сільськогосподарських наук. – Київ, 2010. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000077/)</p>	<p>Голінка І. Розвиток стандартизації на міжнародному, регіональному та національному рівнях // Стандартизація. Сертифікація. Якість. – 2009. – № 1. – С. 11–17. (https://false-science-ua.odoo.com/web/content/1238?unique=1ea41354f67021fd363d6585fec8d6b6b655a4c1)</p>
	С. 74–75. – Файл dis–dis3.doc.pdf	С. 11–12.
	<p>Стандартизація відіграє значну роль у виробництві конкурентоспроможної доброякісної сільськогосподарської продукції, у захисті навколишнього природного середовища, у ощадливому використанні природних та інших ресурсів як основи сталого розвитку національної економіки. Стандартизація супроводжує продукт протягом життєвого циклу і є нетарифною формою регулювання. Основою державної політики України у сфері стандартизації на сучасному етапі є пріоритетність запровадження міжнародних та європейських стандартів. Це дозволить використати досвід та досягнення розвинутих країн у національній економіці, сприятиме виходу українських товарів на світовий ринок. Вступ України до СОТ вимагає прискорення розробки відповідної нормативної бази. Політичні угоди, досягнуті у межах СОТ, потребують доповнення їх технічними [37, 66, 104, 113, 121, 252, 352]. В Україні напрямки робіт, завдання та показники розвитку стандартизації на середньострокову перспективу визначають положення, що увійшли до Програми Президента України [36]. Відповідно до неї передбачено заходи щодо розвитку національної системи стандартизації з метою підвищення конкурентоспроможності та якості продукції, інноваційного розвитку виробництва на основі нормативно-правових актів України, вимог СОТ, інтеграції до ЄС та врахування національних інтересів. Ці заходи також дадуть можливість досягти кращої узгодженості функцій, повноважень та діяльності центральних органів виконавчої влади у сфері стандартизації, а також підвищити її ефективність [10, 36, 97, 233]. Значну проблему створює наявність нормативної бази з великою кількістю застарілих НД, що не відповідає потребам національного та глобального ринків, гальмує підвищення якості та конкурентоспроможності вітчизняної продукції, вступає у пряме протиріччя з принципами державної політики у сфері стандартизації [10, 97].</p> <p>Покликання [10] – це: Біла книга. Про політику адаптації вітчизняного законодавства в галузі норм і стандартів до європейських вимог. – К.: Держспоживстандарт України, 2006. – 91 с.</p> <p>Покликання [36] – це: Державна програма стандартизації на 2006–2010 роки // Режим доступу: www.zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/law.</p> <p>Покликання [97] – це: Зелена книга. Про політику</p>	<p>Стандартизація відіграє значну роль у виробництві конкурентоспроможної доброякісної продукції, у захисті навколишнього природного середовища, у ощадливому використанні природних та інших ресурсів як основи сталого розвитку національної економіки. Стандартизація супроводжує продукт протягом життєвого циклу і є нетарифною формою регулювання.</p> <p>Основою державної політики України у сфері стандартизації на сучасному етапі є пріоритетність запровадження міжнародних та європейських стандартів. Це дозволить використати досвід та досягнення розвинутих країн у національній економіці, сприятиме виходу українських товарів на світовий ринок.</p> <p>Суб'єкти господарювання продовжують використовувати близько 16 тис. ГОСТів і до 30 тис. галузевих нормативних документів (НД) <...>.</p> <p>В Україні напрямки робіт, завдання та показники розвитку стандартизації на середньострокову перспективу визначає Програма [2]. Відповідно до неї передбачено заходи щодо розвитку національної системи стандартизації з метою підвищення конкурентоспроможності та якості продукції, інноваційного розвитку виробництва на основі нормативно-правових актів України, вимог СОТ, інтеграції до ЄС та врахування національних інтересів. Ці заходи також дадуть можливість досягти кращої узгодженості функцій, повноважень та діяльності центральних органів виконавчої влади у сфері стандартизації, а також підвищити її ефективність [1–4].</p> <p>Значну проблему створює наявність нормативної бази з великою кількістю застарілих НД, що не відповідає потребам національного та глобального ринків, гальмує підвищення якості та конкурентоспроможності вітчизняної продукції, вступає у пряме протиріччя з принципами державної політики у сфері стандартизації [3, 4].</p> <p>Покликання [1] – це: Тетера В., Нелепов А., Цициліано О. Гармонізація нормативної бази на основі сучасних міжнародних та європейських стандартів // Стандартизація, сертифікація, якість. — 2008. — №3. — С. 40–46.</p> <p>Покликання [2] – це: Державна програма стандартизації на 2006–2010 роки // Режим доступу: www.zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/law</p>

<p>адаптації національного законодавства у сфері технічного регулювання та споживчої політики до європейських вимог. — К.: Держспоживстандарт України, 2006. — 96 с.</p> <p>Покликання [233] – це: Тетера В. Гармонізація нормативної бази на основі сучасних міжнародних та європейських стандартів / В. Тетера, А. Нелепов, О. Цициліано // Стандартизація, сертифікація, якість. — 2008. — № 3. — С. 40–46.</p> <p>Покликання в дисертації Никитюка відповідають покликанням в статті Голінки, хоча кількість сторінок в Білій та Зеленій книгах – різне (у Голінки – 64 та 80 сторінок). У роботі https://nubip.edu.ua/sites/default/files/u123/Стандартизація%20і%20пр.%20ЗАХИСТ%20РОСЛИН.pdf та інших кількість цих сторінок відповідає вказаним у статті Голінки, а не в дисертації Никитюка.</p> <p>Зайвий пробіл в інтернет-адресі для покликання [36] відповідає перериванню рядка в статті Голінки, що певним чином вказує на плагіат з боку Никитюка.</p>	<p>Покликання [3] – це: Зелена книга. Про політику адаптації національного законодавства у сфері технічного регулювання та споживчої політики до європейських вимог. — К.: Держспоживстандарт України, 2006. — 80 с.</p> <p>Покликання [4] – це: Біла книга. Про політику адаптації вітчизняного законодавства в галузі норм і стандартів до європейських вимог. — К.: Держспоживстандарт України, 2006. — 64с.</p>
<p>С. 76. – Файл dis--dis3.doc.pdf</p>	<p>С. 12.</p>
<p>Міжнародну систему добровільної стандартизації очолюють три авторитетні у світі організації, це – Міжнародна організація зі стандартизації (ISO), Міжнародна електротехнічна комісія (IEC) та Міжнародний союз телекомунікацій (ITU). ISO, IEC та ITU у 2001 році створили Всесвітнє співробітництво щодо стандартів (WSC – World Standards Cooperation) з метою: посилення ролі та поширення системи добровільних міжнародних стандартів; забезпечення прозорості міжнародної стандартизації на основі консенсусу в усьому світі; координації питань технічного характеру з метою усунення дублювання та більш ефективної співпраці у сфері конвергентних (взаємно проникних) технологій [37, 113 352].</p> <p>Покликання [37] – це: Джерундино Д. Информационное общество: всемирное сотрудничество на основе стандартов / По страницам журнала ISO BULLETIN, октябрь 2003/ Д. Джерундино // Стандарты и качество. – 2004. – №2. – С. 52.</p> <p>Покликання [113] – це: Каталог стандартів ISO // Режим доступу: http://www.iso.org/iso/iso_catalogue.htm.</p> <p>Покликання [352] – це: World Standards Cooperation for the Information Society (Всесвітнє співробітництво щодо стандартів для інформаційного суспільства) // Режим доступу: http://www.iso.org/iso/wsc</p> <p>Покликання в дисертації Никитюка відповідають покликанням в статті Голінки.</p>	<p>Результати дослідження. Міжнародну систему добровільної стандартизації очолюють три загальноновизнані організації: Міжнародна організація зі стандартизації (ISO), Міжнародна електротехнічна комісія (IEC) та Міжнародний союз телекомунікацій (ITU), зокрема, сектор стандартизації у сфері телекомунікацій — ITU-T. ISO є найбільшим світовим розробником міжнародних стандартів. На початок 2009 року до її складу входить 160 країн. ISO, IEC та ITU заклали підвалини стратегічного партнерства із СОТ для поширення вільної та чесної світової системи торгівлі. Політичні угоди, досягнуті у межах СОТ, потребують доповнення їх технічними угодами [5—9].</p> <p>ISO, IEC та ITU у 2001 році створили Всесвітнє співробітництво щодо стандартів (WSC — World Standards Cooperation) з метою:</p> <ul style="list-style-type: none"> • посилення ролі та поширення системи добровільних міжнародних стандартів; • забезпечення прозорості міжнародної стандартизації на основі консенсусу в усьому світі; • координації питань технічного характеру з метою усунення дублювання та більш ефективної співпраці у сфері конвергентних (взаємно проникних) технологій (6—8). <p>Покликання [6] – це: World Standards Cooperation for the Information Society (Всесвітнє співробітництво щодо стандартів для інформаційного суспільства) // Режим доступу: http://www.iso.org/iso/wsc</p> <p>Покликання [7] – це: Джерундино Д. Информационное общество: всемирное сотрудничество на основе стандартов / По страницам журнала ISO BULLETIN, октябрь 2003 // Стандарты и качество. — 2004. — №2. — С. 52.</p> <p>Покликання [8] – це: Каталог стандартів ISO // Режим доступу: http://www.iso.org/iso/catalogue.htm</p>
<p>С. 76–77. – Файл dis--dis3.doc.pdf</p>	<p>С. 12.</p>
<p>Міжнародна, регіональна та національна стандартизація складають систему глобальної стандартизації, яка охоплює практично всі сфери економічного та суспільного життя [66, 352] (рис. 2.1). У ці-</p>	<p>Міжнародна, регіональна та національна стандартизація складають систему глобальної стандартизації, яка охоплює практично всі сфери економічного та суспільного життя [5, 6] (схема).</p>

лому глобальна система стандартизації базується на угодах про співпрацю: між ISO, IEC і ITU на міжнародному рівні; між організаціями зі стандартизації на регіональному рівні, наприклад, CEN, CENELEC та ETSI в Європі; двосторонніх між національними органами стандартизації [66, 209, 232, 352].

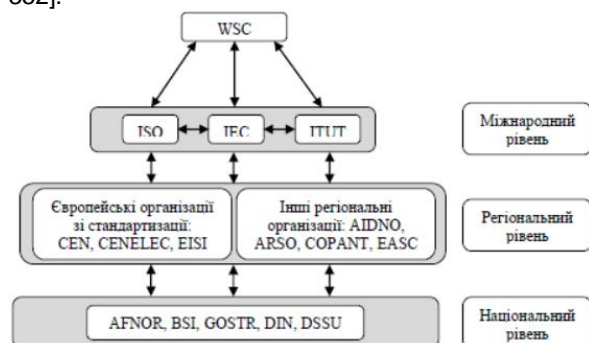
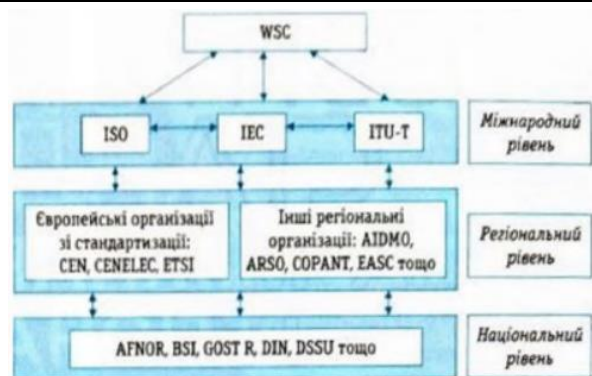

Рис. 2.1. Глобальна система стандартизації

Тексти й схеми ідентичні.

Покликання [66] – це: ДСТУ ISO/IEC Guide 59:2000. Кодекс усталених правил стандартизації.

Покликання [352] – це: World Standards Cooperation for the Information Society (Всесвітнє співробітництво щодо стандартів для інформаційного суспільства) // Режим доступу: <http://www.iso.org/iso/wsc>

У цілому глобальна система стандартизації базується на угодах про співпрацю:

- між ISO, IEC і ITU на міжнародному рівні;
- між організаціями зі стандартизації на регіональному рівні, наприклад, CEN, CENELEC та ETSI в Європі;
- двосторонніх між національними органами стандартизації [5, 6].

Покликання [5] – це: ДСТУ ISO/IEC Guide 59:2000. Кодекс усталених правил стандартизації.

Покликання [6] – це: World Standards Cooperation for the Information Society (Всесвітнє співробітництво щодо стандартів для інформаційного суспільства) // Режим доступу: <http://www.iso.org/iso/wsc>

С. 77. – Файл dis--dis3.doc.pdf

Європейська економічна комісія ООН є форумом для урядів з метою розширення їхньої співпраці у питаннях політики у сфері стандартизації та більш ефективного залучення неурядових організацій до процесу прийняття міжнародно узгоджених стандартів. Робоча група ЄЕК ООН з політики в галузі технічного узгодження і стандартизації є міжурядовою групою експертів, які вивчають пов'язані зі стандартизацією проблеми на міжнародному, регіональному і національному рівнях. У рамках своєї діяльності Робоча група, починаючи з 1970 року, розробила 12 рекомендацій щодо стимулювання і здійснення процесів стандартизації, які сприяють торгівлі. Остання з них стосується механізмів і принципів міжнародного узгодження національних технічних правил. ЄЕК ООН складає з урахуванням пропозицій урядів «Перелік ЄЕК зі стандартизації», в якому зазначено пріоритетні галузі та сфери розроблення НД. Цей перелік використовують міжнародні та регіональні організації зі стандартизації у процесі планування робіт [278].

Покликання [278] – це: ECE/STAND/17/Rev.4. Рекомендації относительно политики в области стандартизации. – Нью-Йорк, Женева: ООН, 2002.– 42 с.

Тексти ідентичні разом із покликанням.

С. 78. – Файл dis--dis3.doc.pdf

Європейська модель підтримує загальну для всіх країн Західної Європи концепцію розвинутої держави, зобов'язаної узгоджувати демократичні, соціальні та культурні інтереси суспільства з ринковою економікою [69, 135, 156, 229, 230]. Національні органи є асоціаціями, з якими уряди укладають угоди щодо виконання окремих державних управлінських функцій. Ця модель є найбільш прийнятною для України. <...>

С. 12.

Європейська економічна комісія ООН є форумом для урядів з метою розширення їхньої співпраці у питаннях політики у сфері стандартизації та більш ефективного залучення неурядових організацій до процесу прийняття міжнародно узгоджених стандартів. Робоча група ЄЕК ООН з політики в галузі технічного узгодження і стандартизації є міжурядовою групою експертів, які вивчають пов'язані зі стандартизацією проблеми на міжнародному, регіональному і національному рівнях. У рамках своєї діяльності Робоча група, починаючи з 1970 року, розробила 12 рекомендацій щодо стимулювання і здійснення процесів стандартизації, які сприяють торгівлі. Остання з них стосується механізмів і принципів міжнародного узгодження національних технічних правил. ЄЕК ООН складає з урахуванням пропозицій урядів «Перелік ЄЕК зі стандартизації», в якому зазначено пріоритетні галузі та сфери розроблення НД. Цей перелік використовують міжнародні та регіональні організації зі стандартизації у процесі планування робіт [10].

Покликання [10] – це: ECE/STAND/17/Rev.4. Рекомендації относительно политики в области стандартизации. — Нью-Йорк, Женева: ООН, 2002.— 42 с.

С. 13.

Європейська модель підтримує загальну для всіх країн Західної Європи концепцію розвинутої держави, зобов'язаної узгоджувати демократичні, соціальні та культурні інтереси суспільства з ринковою економікою. Національні органи є асоціаціями, з якими уряди укладають угоди щодо виконання окремих державних управлінських функцій.

С. 78. – Файл dis--dis3.doc.pdf	С. 12–13.
<p>Пріоритетність інтеграції України до ЄС є державною політикою. Нині відбувається адаптація вітчизняного законодавства до європейських вимог стосовно норм і стандартів [10, 97]. В ЄС система стандартизації та підтвердження відповідності пройшла два етапи формування. Чинна практика веде свій відлік від 1985 року, коли було прийнято директиви «нового», а потім і «глобального підходу» до технічної гармонізації. Раніше в країнах ЄС діяли системи національних стандартів, обов'язкових до застосування. Згідно з «новим підходом» вимоги до продукції та послуг устанавлюють на основі таких принципів:</p> <p>Доказом плагиату з боку Никитюка є неправильне слово «під ходом», тому що в статті Голінки в цьому місці в слові «підходом» стоїть знак переносу на новий рядок:</p> <p>обов'язкових до застосування. Згідно з «новим підходом» вимоги до продукції та послуг устанавлюють на основі таких принципів:</p> <p>Скоріше за все, в оцифрованій версії статті Голінки, якою користувався Никитюк, знак переносу не був розпізнаний, тому й утворилися два окремих слова: «під» та «ходом».</p>	<p>Пріоритетність інтеграції України до ЄС є державною політикою. Напрямки та політику адаптації вітчизняного законодавства до європейських вимог стосовно норм і стандартів детально проаналізовано в [3, 4]. Відповідно до мети дослідження доцільно розглянути організаційно-методологічні підходи ЄС у сфері стандартизації.</p> <p>В ЄС система стандартизації та підтвердження відповідності пройшла два етапи формування. Чинна практика веде свій відлік від 1985 року, коли було прийнято директиви «нового», а потім і «глобального підходу» до технічної гармонізації. Раніше в країнах ЄС діяли системи національних стандартів, обов'язкових до застосування. Згідно з «новим підходом» вимоги до продукції та послуг устанавлюють на основі таких принципів:</p>
С. 78–79. – Файл dis--dis3.doc.pdf	С. 13.
<ul style="list-style-type: none"> ➢ обов'язкові вимоги зазначають не в стандартах, а в директивах ЄС, що їх приймають на законодавчому рівні, та в технічних регламентах; ➢ обов'язкові вимоги до продукції суворо обмежено лише її безпекою; ➢ стандарти не є обов'язковими, вони лише визначають шляхи досягнення обов'язкових вимог директив; ➢ уведено категорію «гармонізований стандарт», виконання якого не є обов'язковим; він передбачає презумпцію відповідності директивам, тому застосування таких стандартів звільняє виробників і постачальників від необхідності звертатися до органів сертифікації; ➢ наявність переліку добровільних стандартів які в директивах розглядають як основу презумпції відповідності [138, 202]. <p>Очевидно, правильне слово «безпеку» продукції (стосовно користувачів) Никитюк виправив на неправильне «безпека». В останньому реченні Никитюк втратив необхідну кому, яка присутня в статті Голінки. Покликання – на ті самі джерела, що й у статті Голінки.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • обов'язкові вимоги зазначають не в стандартах, а в директивах ЄС, що їх приймають на законодавчому рівні, та в технічних регламентах; • обов'язкові вимоги до продукції суворо обмежено лише її безпекою; • стандарти не є обов'язковими, вони лише визначають шляхи досягнення обов'язкових вимог директив; • уведено категорію «гармонізований стандарт», виконання якого не є обов'язковим; він передбачає презумпцію відповідності директивам, тому застосування таких стандартів звільняє виробників і постачальників від необхідності звертатися до органів сертифікації; • наявність переліку добровільних стандартів, які в директивах розглядають як основу презумпції відповідності [11, 12].
С. 79. – Файл dis--dis3.doc.pdf	С. 13.
<p>Північноамериканська модель базується на ринку та конкуренції як основі його ефективного існування. Головне завдання держави – забезпечення стабільних умов функціонування ринку без прямого втручання. Це обумовило принципи організації системи стандартизації: добровільні стандарти, які розробляють науково-технічні чи професійні товариства, і технічні регламенти, прийняті органами державного управління. Систему характеризує велика кількість стандартів, дублювання та неузгодженість вимог. Прикладом такої моделі є система стандартизації США [154].</p>	<p>Північноамериканську модель базовано на ринку та конкуренції як основі його ефективного існування. Головне завдання держави — забезпечити стабільні умови функціонування ринку без прямого втручання. Це обумовило принципи організації системи стандартизації: добровільні стандарти, які розробляють науково-технічні чи професійні товариства, і технічні регламенти, прийняті органами державного управління. Систему характеризує велика кількість стандартів, дублювання та неузгодженість вимог. Прикладом такої моделі є система стандартизації США.</p>

	<p>С. 79. – Файл dis--dis3.doc.pdf</p> <p>Японська модель існує як наслідок тісної співпраці бізнесу та органів державного управління. Стандарти розробляють промисловці в рамках професійних об'єднань у співробітництві з відповідним міністерством, що затверджує стандарти. Особливістю системи є спрямованість на внутрішній японський ринок, який створена система ефективно захищає, оскільки заінтересовані зарубіжні сторони позбавлено прав участі в стандартизації [231].</p> <p>Доказом плагіату з боку Никитюка є неправильне слово «від повідним», тому що в статті Голінки в цьому місці в слові «відповідним» стоїть знак переносу на новий рядок:</p> <p>лінія. Стандарти розробляють промисловці в рамках професійних об'єднань у співробітництві з відповідним міністерством, що затверджує стандарти.</p> <p>Як і у випадку зі словом «підходом» (див. вище), скоріше за все, в оцифрованій версії статті Голінки, якою користувався Никитюк, знак переносу не був розпізнаний, тому й утворилися два окремих слова: «від» та «повідним».</p>
	<p>С. 13.</p> <p>Японську модель базовано на тісній співпраці економічних кіл та органів державного управління. Стандарти розробляють промисловці в рамках професійних об'єднань у співробітництві з відповідним міністерством, що затверджує стандарти. Особливістю системи є спрямованість на внутрішній японський ринок, який створена система ефективно захищає, оскільки заінтересовані зарубіжні сторони позбавлено прав участі в стандартизації [13, 14].</p>
	<p>С. 79–80. – Файл dis--dis3.doc.pdf</p> <p>Узагальнюючи тенденції у глобальній системі стандартизації, можна виділити такі особливості:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➢ на міжнародному рівні діяльність зі стандартизації спрямовано на забезпечення узгодженої політики розроблення та використання міжнародних стандартів з метою усунення технічних бар'єрів та підвищення ефективності стандартизації в усьому світі; крім того, об'єктом стандартизації стають не лише продукція та послуги, але й соціально-економічні системи, що забезпечують сталий розвиток, якість життя тощо; ➢ на регіональному рівні діяльність зі стандартизації спрямовано на урахування потреб певного географічного, політичного чи економічного регіону, на прискорення процесу входження товарів на ринок регіону та на забезпечення конкурентоспроможності товарів; ➢ на національному рівні діяльність зі стандартизації має два спрямування: перше – це активне поширення та використання міжнародних і регіональних стандартів відповідно до вимог СОТ, друге – це запровадження інновацій, новітніх технологій з метою підвищення конкурентоспроможності продукції та зростання економіки країни [18]. <p>Покликання [18] – це: Голінка І. Розвиток стандартизації на міжнародному регіональному та національному рівнях //Стандартизація сертифікація якість. – 2009. – №1 – С. 11–17.</p> <p>Нарешті в єдиному місці Никитюк поставив правильне покликання на статтю, з якої переписував текст.</p>
<p>6</p> <p>Никитюк О. А. Науково-методичні основи екологічної безпеки сільськогосподарської продукції. Дис. ... доктора сільськогосподарських наук. – Київ, 2010. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000077/)</p>	<p>Сичевський М. П. Організаційно-економічний механізм розвитку харчової промисловості України (теорія, методологія, практика). – Автореферат дис. ... доктора економічних наук (спеціальність 08.07.01 – економіка промисловості). – Київ, 2005. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0505U000647/)</p>
<p>С. 85. – Файл dis--dis3.doc.pdf</p>	<p>С. 3.</p>

	<p>Вірогідність і обґрунтованість одержаних результатів дисертації обумовлено використанням загальнонаукових і спеціальних методів – системний підхід – для вивчення зв'язків між явищами та процесами економічної дійсності; статистичний аналіз – для визначення динаміки, структури та результативності розвитку харчової промисловості; порівняльний – для зіставлення особливостей економічних процесів розвитку харчової промисловості в світовій та українській економіці; діалектичний – для розгляду явищ у їх взаємозв'язку і розвитку, єдності та боротьбі суперечностей. Індексний, графічний та картографічний методи – для висвітлення тенденцій та закономірностей розвитку та розміщення галузі. Метод експертних оцінок – для виявлення причин, що породжують окремі проблеми у функціонуванні організаційно-економічного механізму та визначенні шляхів і способів їх розв'язання. Цільовий підхід, метод моделювання та варіантний метод – для визначення концептуальних засад розвитку харчової промисловості на тривалу перспективу. Для проведення комплексного аналізу та виявлення тенденцій розвитку стандартизації у галузі якості агропродукції застосовано методи математичного моделювання.</p>	<p>Методи дослідження. При виконанні дисертаційної роботи автором використані сучасні загальнонаукові та спеціальні методи економічних досліджень, зокрема: системний підхід – для вивчення зв'язків між явищами та процесами економічної дійсності; статистичний аналіз – для визначення динаміки, структури та результативності розвитку харчової промисловості; порівняльний – для зіставлення особливостей економічних процесів розвитку харчової промисловості в світовій та українській економіці; діалектичний – для розгляду явищ у їх взаємозв'язку і розвитку, єдності та боротьбі суперечностей. Індексний, графічний та картографічний методи – для висвітлення тенденцій та закономірностей розвитку та розміщення галузі. Метод експертних оцінок – для виявлення причин, що породжують окремі проблеми у функціонуванні організаційно-економічного механізму та визначенні шляхів і способів їх розв'язання. Цільовий підхід, метод моделювання та варіантний метод – для визначення концептуальних засад розвитку харчової промисловості на тривалу перспективу. Для проведення комплексного аналізу та виявлення тенденцій розвитку харчової промисловості застосовані методи комп'ютерної обробки й аналізу інформації за допомогою програм Microsoft Excel та Microsoft Access.</p>
7	<p>Никитюк О. А. Науково-методичні основи екологічної безпеки сільськогосподарської продукції. Дис. ... доктора сільськогосподарських наук. – Київ, 2010. (https://nrat.ukrintel.ua/searchdoc/0511U000077/)</p>	<p>Математична модель // Стаття в Вікіпедії, версія від 13:34, 10 листопада 2007, створена Білецький В.С. (https://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=Математична_модель&oldid=1071547)</p>
	С. 85–86. – Файл dis–dis3.doc.pdf	С. 1.
	<p>Використання математичних моделей дає змогу кількісно та якісно оцінити дані, а також (для певного процесу) побудувати досить точний прогноз перебігу цього процесу, керувати цим процесом, проектувати системи з бажаними характеристиками. Математична модель – система математичних співвідношень, які описують досліджуваний процес або явище. При одержанні математичної моделі використовують загальні закони природознавства, спеціальні закони конкретних наук, результати пасивних та активних експериментів, імітаційне моделювання за допомогою ЕОМ. У математиці існує багато методів побудови моделей, застосовуються різноманітні засоби – мова диференційних або інтегральних рівнянь, теорія множин, абстрактна алгебра, математична логіка, теорія ймовірностей, теорія графів, та багато інших. Процес створення математичної моделі називається математичним моделюванням. [70] Математичне моделювання дозволяє замінити реальний об'єкт його моделлю і потім вивчати останню. Як і у разі будь-якого моделювання, математична модель не описує явище абсолютно адекватно, проте дозволяє робити це з певною точністю [131].</p> <p>Покликання [70] – це: Енциклопедія кібернетики, т. 2, с. 42. Це покликання оформлено неправильно і написано в такій саме формі, як і у Вікіпедії, що свідчить про плагіат.</p>	<p>Математична модель (рос. математическая модель; англ. mathematic model; нім. mathematisches Model n) — система математичних співвідношень, які описують досліджуваний процес або явище.</p> <p>При одержанні М.м. використовують загальні закони природознавства, спеціальні закони конкретних наук, результати пасивних та активних експериментів, імітаційне моделювання за допомогою ЕОМ. М.м. дозволяють передбачити хід процесу, розрахувати цільову функцію (вихідні параметри процесу), керувати процесом, проектувати системи з бажаними характеристиками.</p> <p>Для створення математичних моделей можна використовувати будь-які математичні засоби — мову диференційних або інтегральних рівнянь, теорії множин, абстрактної алгебри, математичну логіку, теорії ймовірностей та інші. Процес створення математичної моделі називається математичним моделюванням. Це найзагальніший та найбільш використовуємий в науці, зокрема, в кібернетичі, метод досліджень.</p> <p><...></p> <p>Джерела інформації</p> <ul style="list-style-type: none"> • Коротаев А. В., Малков А. С., Халтурина Д. А. Законы истории. Математическое моделирование исторических макропроцессов. Демография, экономика, войны. М.: УРСС, 2005 [1]. • Енциклопедія кібернетики, т. 2, с. 42.
	С. 86–87. – Файл dis–dis3.doc.pdf	С. 1.
	Якщо відношення задаються аналітично, то їх можна розв'язати в замкнутому вигляді (явно) від-	Якщо відношення задаються аналітично, то їх можна розв'язати в замкнутому вигляді (явно) від-

	<p>носно шуканих змінних як функції від параметрів моделі, або в частково замкнутому вигляді (неявно), коли шукані змінні залежать від одного або багатьох параметрів моделі. До моделей цього класу належать диференційні, інтегральні, різницево-рівняння, ймовірнісні моделі, моделі математичного програмування та інші. Якщо не можна здобути точний розв'язок математичної моделі, використовуються чисельні (обчислювальні) методи або інші види моделювання.</p> <p>У залежності від того, якими є параметри системи та зовнішні збурення математичні моделі можуть бути детермінованими та стохастичними. Останні мають особливо важливе значення при дослідженні і проектуванні великих систем зі складними зв'язками і властивостями, які важко врахувати. Математичний опис неперервного процесу (наприклад, диференційними рівняннями) являє собою неперервну математичну модель. Якщо ж математична модель описує стан системи тільки для дискретних значень незалежної змінної і нехтує характером процесів, які протікають у проміжках між ними, то така модель є дискретною (тут важливим є вибір кроку дискретності, від якого залежить точність опису реального об'єкта його математичної моделі). Якщо параметри об'єкта, для якого розробляють математичну модель, можна вважати незалежними від часу, то така система описується стаціонарною моделлю, характерна особливість якої – постійні коефіцієнти. У протилежному випадку математична модель є нестаціонарною.</p>	<p>носно шуканих змінних як функції від параметрів моделі, або в частково замкнутому вигляді (неявно), коли шукані змінні залежать від одного або багатьох параметрів моделі. До моделей цього класу належать диференційні, інтегральні, різницево-рівняння, ймовірнісні моделі, моделі математичного програмування та інші.</p> <p>Якщо не можна здобути точний розв'язок математичної моделі, використовуються чисельні (обчислювальні) методи або інші види моделювання.</p> <p>У залежності від того, якими є параметри системи та зовнішні збурення М.м. можуть бути детермінованими та стохастичними. Останні мають особливо важливе значення при дослідженні і проектуванні великих систем зі складними зв'язками і властивостями, які важко врахувати. Математичний опис неперервного процесу (напр., диференційними рівняннями) являє собою неперервну М.м.</p> <p>Якщо ж М.м. описує стан системи тільки для дискретних значень незалежної змінної і нехтує характером процесів, які протікають у проміжках між ними, то така модель є дискретною (тут важливим є вибір кроку дискретності, від якого залежить точність опису реального об'єкта його М.м.). Якщо параметри об'єкта, для якого розробляють М.м., можна вважати незалежними від часу, то така система описується стаціонарною моделлю, характерна особливість якої – постійні коефіцієнти. У протилежному випадку М.м. є нестаціонарною.</p>
	С. 87. – Файл dis--dis3.doc.pdf	С. 1.
	<p>При математичному моделюванні в основному орієнтуються на моделі стандартного вигляду, які забезпечені відповідним математичним апаратом. Наприклад, фізичні процеси характеризуються просторово-часовими співвідношеннями і у загальному випадку описуються диференційними рівняннями у часткових похідних. Важливим моментом структурування моделі є феноменологічний метод, коли процес складається з декількох субпроцесів, котрі можуть бути представлені окремими моделями, вихідні величини яких є вхідними для інших (наступних) субпроцесів. У цьому випадку математична модель складного процесу являє собою систему моделей (рівнянь), знайдених для кожного субпроцесу.</p>	<p>При математичному моделюванні орієнтуються на моделі стандартного вигляду, які забезпечені відповідним математичним апаратом. Так фізичні процеси характеризуються просторово-часовими співвідношеннями і у загальному випадку описуються диференційними рівняннями у часткових похідних.</p> <p>Важливим моментом структурування моделі є феноменологічний метод, коли субпроцеси можуть бути представлені окремими моделями, вихідні величини яких є вхідними для інших (наступних) субпроцесів. У цьому випадку М.м. складного процесу являє собою систему моделей (рівнянь), знайдених для кожного субпроцесу.</p>
8	<p>Никитюк О. А. Науково-методичні основи екологічної безпеки сільськогосподарської продукції. Дис. ... доктора сільськогосподарських наук. – Київ, 2010. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000077/)</p>	<p>Грищенко Ф. В. Технологія виробництва харчових продуктів: порівняльний аналіз міжнародної та національної нормативних баз // Харчова промисловість. – 2008. – № 7. – С. 5–7. (https://dSPACE.nuft.edu.ua/server/api/core/bitstreams/04e95bb8-a09c-41b2-abc5-3fe60be053f8/content)</p>
	С. 111. – Файл dis--dis4.doc.pdf	С. 5.
	<p>3.5.1. Кількісний аналіз чинних і проектів міжнародних нормативних документів Станом на 01.06.2007 у рамках класу 67 Food products („Харчові продукти“) згідно з Міжнародним класифікатором стандартів [204] сформовано 17 груп, поділених на 26 підгруп НД ISO [261]. Останні містять 610 чинних і 91 проекти НД ISO (Рис. 3.3, 3.4).</p> <p>Покликання [261] – те саме що й [9] у статті Грищенко.</p>	<p>1. Кількісний аналіз чинних і проектів міжнародних НД Станом на 01.06.2007 у рамках класу 67 «Food products» сформовано 17 груп, поділених на 26 підгруп нормативних документів (НД) Міжнародної організації зі стандартизації (ISO) [9]. Останні містять 610 чинних і 91 проект НД ISO, наведених в таблиці.</p>

<p>С. 112. – Файл dis--dis4.doc.pdf</p> <p>Аналізуючи дані про чинні та проекти НД ISO (Рис. 3.3, 3.4), можна визнати: частка чинних НД (610) у загальному обсязі НД ISO (701) становить близько 87%; середньоарифметична кількість чинних НД ISO в групі становить близько 36 чинних НД, а середньоарифметична кількість проектів НД ISO в групі – 5 проектів НД; частка групи (67.230 „Напівфабрикати та готові харчові продукти”), яка не містить жодного чинного НД, у загальній кількості груп НД ISO (17) становить близько 5,9%; частка груп (67.080 „Фрукти. Овочі”, 67.160 „Напої”, 67.180 „Цукор. Цукристи продукти. Крохмаль”, 67.250 „Матеріали та предмети у контакті з харчовими продуктами”), які не містять жодного проекту НД ISO становить близько 23,5%; загальний коефіцієнт новизни (відношення загальної кількості проектів НД, що розробляються на певний час, до загальної кількості чинних НД на цей час) НД ISO становить близько 0,15.</p>	<p>С. 6.</p> <p>Аналізуючи дані таблиці, можна визнати: частка чинних НД (610) від загального обсягу НД ISO (701) приблизно дорівнює 87 %;</p> <p>2) середньоарифметична кількість чинних НД ISO у групі приблизно дорівнює 36, а середньоарифметична кількість проектів НД ISO у групі — 5;</p> <p>3) частка групи (67.230 «Напівфабрикати та готові харчові продукти»), яка не містить жодного чинного НД, від загальної кількості груп НД ISO (17) приблизно дорівнює 5,9 % ;</p> <p>4) відсоток груп (67.080 «Фрукти. Овочі», 67.160 «Напої», 67.180 «Цукор. Цукристи продукти. Крохмаль», 67.250 «Матеріали та предмети у контакті з харчовими продуктами»), які не містять жодного проекту НД ISO приблизно становить 23,5 % ;</p> <p>5) загальний коефіцієнт новизни НД ISO (відношення загальної кількості тимчасових проектів НД до загальної кількості чинних на цей час) приблизно дорівнює 0,15;</p>
<p>С. 112. – Файл dis--dis4.doc.pdf</p> <p>3.5.2. Кількісний аналіз чинних і проектів національних нормативних документів</p> <p>Станом на 01.06.2007 у рамках класу 67 "Технологія виробництва харчових продуктів" згідно з ДК 004–2003 [38] сформовано 17 груп, поділених на 22 підгрупи національних НД [111, 112]. Останні містять 495 чинних і 126 проектів національних НД [208].</p> <p>Аналіз даних про чинні та проекти національних НД свідчить (рис. 3.3):</p> <ul style="list-style-type: none"> частка чинних національних НД (495) у загальному обсязі національних НД (621) становить близько 79,7%; середньоарифметична кількість чинних НД у групі становить близько 29 чинних національних НД, а середньоарифметична кількість проектів НД у групі – 7 проектів національних НД; <p>Покликання [111, 112] – це: Каталог нормативних документів 2007: У 2 тт. – К.: ДП "УкрНДНЦ", 2007. – Т.1. – 362 с.; Каталог нормативних документів 2007: У 2 тт. – К.: ДП "УкрНДНЦ", 2007. – Т.2. – 512 с.</p> <p>Покликання [208] – це: План національної стандартизації на 2007 рік, затверджений наказом Держспоживстандарту України від 20.04.2007 р. № 87. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.dssu.gov.ua.</p> <p>Текст переписаний разом із покликаннями.</p>	<p>С. 6.</p> <p>Кількісний аналіз чинних і проектів національних НД</p> <p>Станом на 01.06.2007 у рамках класу 67 «Технологія виробництва харчових продуктів» сформовано 15 груп, поділених на 22 підгрупи національних НД, які містять 495 чинних НД відповідно до каталогу [10] та 126 проектів згідно з планом [11].</p> <p>Аналіз даних таблиці засвідчує:</p> <ol style="list-style-type: none"> чинні національні НД приблизно становлять 79,7 % (495) від загального обсягу (621); <p>Покликання [10] – це: Каталог нормативних документів 2007 / Офіційний веб- портал Держспоживстандарту України (http://www.dssu.gov.ua).</p> <p>Покликання [11] – це: План національної стандартизації України на 2007 рік, затверджений наказом Держспоживстандарту України від 20.04.2007 № 87 // Офіційний веб-портал Держспоживстандарту України (URL:http://www.dssu.gov.ua).</p>
<p>С. 113. – Файл dis--dis4.doc.pdf</p> <ul style="list-style-type: none"> частка груп (67.050 „Загальні методи перевірки та аналізу харчових продуктів”, 67.190 „Шоколад”, 67.250 „Матеріали та предмети у контакті з харчовими продуктами”, 67.260 „Установки та устаткування для харчової промисловості”), що не містять жодного проекту національного НД становить близько 23,5%; загальний коефіцієнт новизни національних НД становить близько 0,25; <p>Доказом плагіату є виправлення Никитюком правильного слова «перевіряння» на неправильне «перевірки» (див. заголовок на сайті ДП «УкрНДНЦ» http://shop.uas.org.ua/ua/katalog-normativnih-dokumentiv/67-tehnolohiya-vyrobnytstva-kharchovykh-produktiv/67-050-zahalni-metody-</p>	<p>С. 6.</p> <ol style="list-style-type: none"> частка груп (67.050 «Загальні методи перевіряння та аналізування харчових продуктів», 67.190 «Шоколад», 67.250 «Матеріали та предмети у контакті з харчовими продуктами», 67.260 «Установки та устаткування для харчової промисловості»), що не містять жодного проекту національного НД, від загальної кількості груп національних НД (15) приблизно дорівнює 26,7 %; загальний коефіцієнт новизни національних НД приблизно становить 0,25;

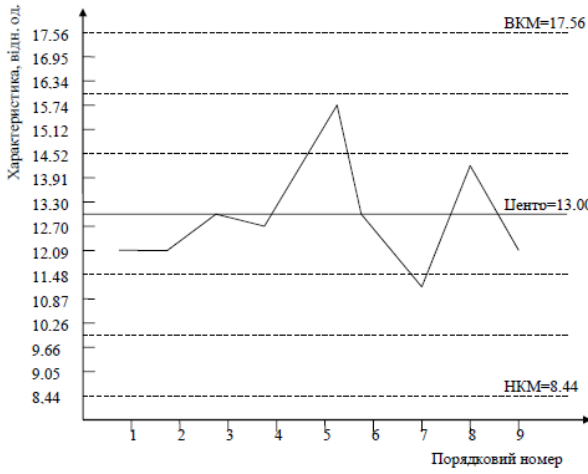
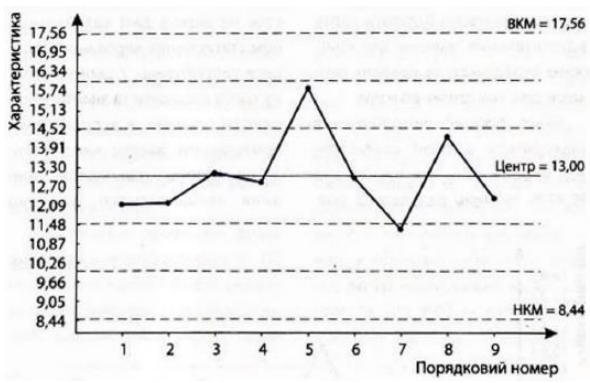
	pereviranniya-ta-analizuvannya-kharchovykh-produktiv.html?dir=asc&order=position)	
	С. 113–114. – Файл dis--dis4.doc.pdf	С. 7.
	<p>3.5.3. Порівняльний аналіз чинних і проектів міжнародних та національних нормативних документів</p> <p>Зіставлення аналітичних показників щодо чинних і проектів міжнародних та національних НД показує:</p> <ul style="list-style-type: none"> • частка чинних національних НД (79,7%) у загальній кількості чинних національних НД менша, ніж аналогічний показник чинних НД ISO (87%) на 7,3%; • середньоарифметична кількість чинних національних НД (29) менша, ніж аналогічний показник чинних НД ISO (36) на 7 НД, а середньоарифметична кількість проектів національних НД (7) більша, ніж аналогічний показник проектів НД ISO (5) на 2 НД; 	<p>Порівняльний аналіз чинних і проектів міжнародних та національних НД</p> <p>Зіставлення аналітичних показників чинних і проектів міжнародних та національних НД показує:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) частка чинних національних НД (79,7 %) менша за аналогічний показник міжнародних НД (87%) на 7,3%; 2) середньоарифметична кількість чинних національних НД (33) менша аналогічного показника чинних міжнародних НД (33 проти 36), а середньоарифметична кількість проектів національних НД більша аналогічного показника проектів НД ISO (8 проти 5);
9	<p>Никитюк О. А. Науково-методичні основи екологічної безпеки сільськогосподарської продукції. Дис. ... доктора сільськогосподарських наук. – Київ, 2010. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000077/)</p>	<p>Національне агентство з акредитації України (Інтернет-сторінка: http://naau.org.ua/nacionalne-agentstvo-z-akreditaciyi-ukrayini/. (https://web.archive.org/web/20141109202950/http://naau.org.ua/nacionalne-agentstvo-z-akreditaciyi-ukrayini/)</p>
	С. 319. – Файл dis--dis8.doc.pdf	С. 1.
	<p>Нині одним із пріоритетних завдань Уряду є узгодження української системи технічного регулювання відповідно до вимог Світової організації торгівлі та Європейського Союзу. Надзвичайно важливим для нашої країни є реалізація цього завдання, оскільки 16 травня 2008 р. Україна стала членом Світової організації торгівлі та наразі ведуться переговори щодо створення зони вільної торгівлі з країнами-членами Європейського Союзу. Ключовим елементом реформування системи технічного регулювання є приведення системи акредитації в Україні відповідно до вимогами Європейської асоціації з акредитації та підписання Угоди про визнання між Національним агентством з акредитації України (НААУ) та Європейською асоціацією з акредитації.</p> <p>Унаслідок рерайтингу: а) правильне речення на сайті НААУ «приведення української системи технічного регулювання у відповідність з вимогами» перетворилося в дисертації Никитюка в безглуздий набір слів «узгодження української системи технічного регулювання відповідно до вимог». б) правильне речення на сайті НААУ «у відповідність з вимогами Європейської асоціації» перетворилося в дисертації Никитюка в безглуздий набір слів «відповідно до вимогами Європейської асоціації».</p>	<p>Національне агентство з акредитації України На сьогодні одним із пріоритетних завдань Уряду є приведення української системи технічного регулювання у відповідність з вимогами Світової організації торгівлі та Європейського Союзу. Реалізація цього завдання є надзвичайно важливим для нашої країни, оскільки 16 травня 2008 року Україна стала членом Світової організації торгівлі та наразі ведуться переговори щодо створення зони вільної торгівлі з країнами-членами Європейського Союзу. Ключовим елементом реформування системи технічного регулювання є приведення системи акредитації в Україні у відповідність з вимогами Європейської асоціації з акредитації та підписання Угоди про визнання між Національним агентством з акредитації України та Європейською асоціацією з акредитації.</p>
	С. 319–320. – Файл dis--dis8.doc.pdf	С. 1.
	<p>У 2001 р. було прийнято Закон України „Про акредитацію органів з оцінки відповідності”, який визначив правові, організаційні та економічні засади акредитації органів з оцінки відповідності в Україні. Згідно з цим Законом в 2002 р. Міністерство економіки створило НААУ. Крім цього, було створено Раду з акредитації, Технічний комітет з акредитації та Комісію з апеляцій. Основними функціями НААУ є акредитація органів з оцінки відповідності та кон-</p>	<p>У 2001 році було прийнято Закон України “Про акредитацію органів з оцінки відповідності”, який визначив правові, організаційні та економічні засади акредитації органів з оцінки відповідності в Україні.</p> <p>У відповідності до цього Закону в 2002 році Міністерство економіки створило Національне агентство з акредитації України. Крім цього, було створено Раду з акредитації, Технічний комітет з акредитації</p>

<p>троль за відповідністю акредитованих органів вимогам акредитації. НААУ нині відповідає встановленим вимогам щодо незалежності, неупередженості та відсутності конфліктів інтересів. Це гарантується, зокрема, тим, що відповідно до Закону України „Про акредитацію органів з оцінки відповідності” Міністерство економіки, яке утворило НААУ, не має права втручатися в діяльність з акредитації національного органу з акредитації. Крім того, Міністерство економіки не має у своєму підпорядкуванні органів з оцінки відповідності. Міністерство економіки виконало всі вимоги Європейської асоціації з акредитації щодо функціонування Ради з акредитації.</p>	<p>та Комісію з апеляцій.</p> <p>Основними функціями Національного агентства з акредитації є акредитація органів з оцінки відповідності та контроль за відповідністю акредитованих органів вимогам акредитації.</p> <p>Національне агентство з акредитації на сьогодні відповідає встановленим вимогам щодо незалежності, неупередженості та відсутності конфліктів інтересів.</p> <p>Це гарантується, зокрема, тим, що відповідно до Закону України “Про акредитацію органів з оцінки відповідності” Міністерство економіки, яке утворило Національне агентство з акредитації, не має права втручатися в діяльність з акредитації національного органу з акредитації. Крім того, Міністерство економіки не має у своєму підпорядкуванні органів з оцінки відповідності. Міністерство економіки виконало всі вимоги Європейської асоціації з акредитації щодо функціонування Ради з акредитації.</p>
<p>С. 320. – Файл dis--dis8.doc.pdf</p>	<p>С. 1.</p>
<p>Таким чином, відповідно до нового положення про Раду з акредитації Рада формується на паритетних засадах із представників трьох зацікавлених сторін: центральних органів виконавчої влади; акредитованих органів з оцінки відповідності; підприємств, установ та організацій, Національної академії наук України, інших наукових установ та громадських організацій.</p> <p>Кожна зацікавлена сторона має один голос, який визначається більшістю її представників. Голова Ради та його заступники представляють різні зацікавлені сторони та утворюють керівний склад Ради. Кожен з обраних членів керівного складу Ради по чергово виконує функції Голови Ради.</p>	<p>Таким чином, відповідно до нового положення про Раду з акредитації Рада формується на паритетних засадах із представників трьох зацікавлених сторін: центральних органів виконавчої влади; акредитованих органів з оцінки відповідності; підприємств, установ та організацій, Національної академії наук України, інших наукових установ та громадських організацій.</p> <p>Кожна зацікавлена сторона має один голос, який визначається більшістю її представників. Голова Ради та його заступники представляють різні зацікавлені сторони та утворюють керівний склад Ради. Кожен з обраних членів керівного складу Ради по чергово виконує функції Голови Ради.</p>
<p>С. 320. – Файл dis--dis8.doc.pdf</p>	<p>С. 1.</p>
<p>Основними принципами діяльності НААУ є:</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ забезпечення рівності прав, законних інтересів усіх зацікавлених сторін; ❖ загальнодоступність та неупередженість проведення робіт з акредитації; ❖ прозорість діяльності з акредитації; ❖ професійна компетентність виконавців робіт; ❖ добровільність акредитації; ❖ забезпечення участі органів виконавчої влади та громадських організацій на паритетній основі; ❖ застосування гармонізованих з міжнародними та європейськими стандартами вимог щодо акредитації; ❖ дотримання суспільних інтересів; ❖ конфіденційність інформації, отриманої в процесі акредитації. 	<p>Основними принципами діяльності НААУ є:</p> <ul style="list-style-type: none"> • забезпечення рівності прав, законних інтересів усіх зацікавлених сторін; • загальнодоступність та неупередженість проведення робіт з акредитації; • прозорість діяльності з акредитації; • професійна компетентність виконавців робіт; • добровільність акредитації; • забезпечення участі органів виконавчої влади та громадських організацій на паритетній основі; • застосування гармонізованих з міжнародними та європейськими стандартами вимог щодо акредитації; • дотримання суспільних інтересів; • конфіденційність інформації, отриманої в процесі акредитації.
<p>С. 320–322. – Файл dis--dis8.doc.pdf</p>	<p>С. 1.</p>
<p>Основними функціями НААУ відповідно до покладених на нього завдань є:</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ акредитація органів з оцінки відповідності з подальшим контролем за їх відповідністю до вимог акредитації, прийняття рішення щодо акредитації, її поновлення, тимчасового зупинення або визнання недійсною; ❖ розроблення правил процедур і затвердження програм акредитації органів з оцінки відповідності, а також здійснення контролю за їх відповідністю вимогам акредитації; ❖ організація навчання, підготовки персоналу з акредитації і надання йому повноважень провадити 	<p>Основними функціями НААУ відповідно до покладених на нього завдань є:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Акредитація органів з оцінки відповідності з подальшим контролем за їх відповідністю вимогам акредитації, прийняття рішення щодо акредитації, її поновлення, тимчасового зупинення або визнання недійсною; • Розроблення правил процедур і затвердження програм акредитації органів з оцінки відповідності, а також здійснення контролю за їх відповідністю вимогам акредитації; • Організація навчання, підготовки персоналу з акредитації і надання йому повноважень прова-

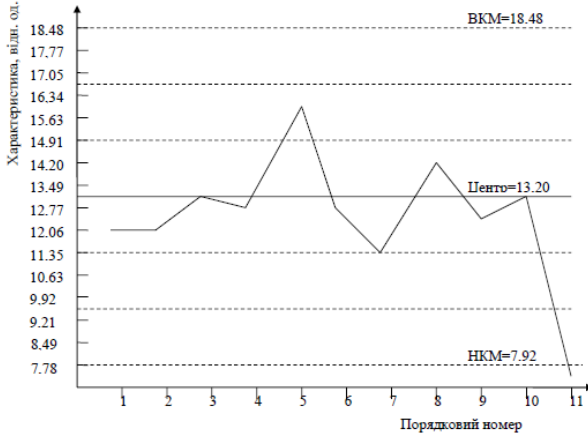
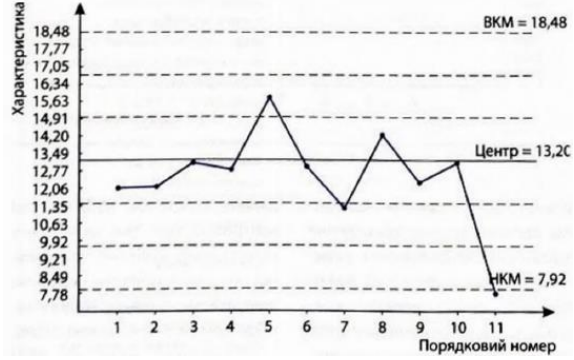
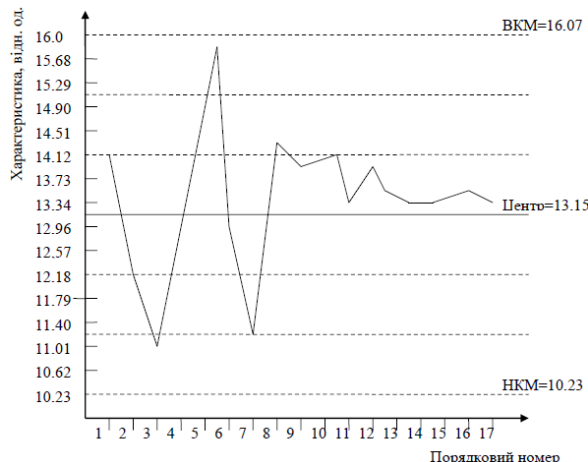
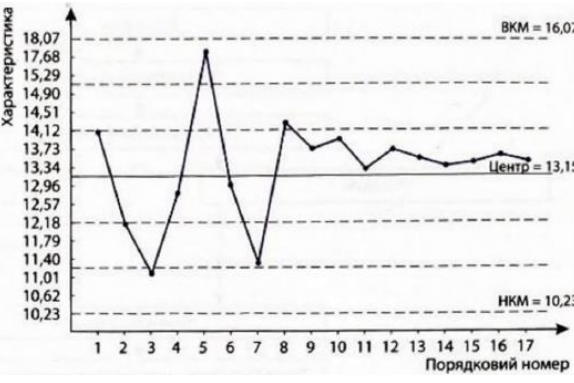
	<p>діяльність з акредитації відповідно до встановлених вимог;</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ ведення реєстру акредитованих органів з оцінки відповідності, а також реєстру персоналу з акредитації; ❖ представництво та участь від України у міжнародних, європейських та інших регіональних організаціях з акредитації; ❖ укладання в установленому законодавством порядку міжнародних договорів про співробітництво та взаємне визнання акредитації органів з оцінки відповідності; ❖ участь у роботі з гармонізації нормативно-правових актів та нормативних документів з міжнародними та європейськими правилами і стандартами, які визначають вимоги до НААУ та до акредитованих органів з оцінки відповідності; ❖ ведення фонду нормативно-правових актів і нормативних документів з питань акредитації; ❖ створення технічних комітетів з акредитації та затвердження положення про них; ❖ затвердження положення про комісію з апеляцій та внесення змін до нього; ❖ затвердження методичних рекомендацій з питань акредитації; ❖ подання засновнику щорічної інформації про результати діяльності НААУ; ❖ організація інформаційного забезпечення з питань акредитації; ❖ проведення видавничої та інших видів діяльності відповідно до завдань, визначених Положенням про НААУ; ❖ виконання інших функцій, що не суперечать законодавству та Положенню про НААУ; ❖ організація та проведення семінарів; ❖ розроблення порядку та правил оплати робіт з акредитації; ❖ надання юридичних, інформаційних та інших послуг підприємствам, установам, організаціям, громадянам. <p>Доказом плагіату є рерайтинг чужого тексту, внаслідок якого правильна фраза «контролем за їх відповідністю вимогам акредитації» перетворилася в дисертації Никитюка на безглузду фразу «контролем за їх відповідно до вимог акредитації».</p>	<p>дити діяльність з акредитації відповідно до встановлених вимог;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ведення реєстру акредитованих органів з оцінки відповідності, а також реєстру персоналу з акредитації; • Представництво та участь від України у міжнародних, європейських та інших регіональних організаціях з акредитації; • Укладання в установленому законодавством порядку міжнародних договорів про співробітництво та взаємне визнання акредитації органів з оцінки відповідності; • Участь у роботі з гармонізації нормативно-правових актів та нормативних документів з міжнародними та європейськими правилами і стандартами, які визначають вимоги до НААУ та до акредитованих органів з оцінки відповідності; • Ведення фонду нормативно-правових актів і нормативних документів з питань акредитації; • Створення технічних комітетів з акредитації та затвердження положення про них; • Затвердження положення про комісію з апеляцій та внесення змін до нього; • Подання засновнику щорічної інформації про результати діяльності НААУ; • Організація інформаційного забезпечення з питань акредитації; • Проведення видавничої та інших видів діяльності відповідно до завдань, визначених Положенням про НААУ; • Виконання інших функцій, що не суперечать законодавству та Положенню про НААУ; • Організація та проведення семінарів; • Розроблення порядку та правил оплати робіт з акредитації.
10	<p>Никитюк О. А. Науково-методичні основи екологічної безпеки сільськогосподарської продукції. Дис. ... доктора сільськогосподарських наук. – Київ, 2010. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000077/)</p>	<p>Новіков В. В. Контрольні карти Шухарта у випробувальних лабораторіях // Стандартизація, сертифікація, якість. – 2006. – № 2 (39). – С. 66–71 (https://false-science-ua.odoo.com/web/content/1254?unique=aaf6705de1ce921043795a7ba0d3c06fa2d9c4e7)</p>
	С. 335–336. – Файл dis--dis9.doc.pdf	С. 66–67.
	<p>8.1. Контрольні карти Шухарта у випробувальних лабораторіях Стандарт ISO 8258 [312] (український аналог ДСТУ ISO 8258) традиційно застосовують у промисловості для забезпечення стану статистичної керуваності виробничих процесів (як і інші типи контрольних карт [311] та методи статистичного управління процесами [305]). Якщо розглядати періодичні випробування референтних матеріалів як процес, тоді вищеперераховані методи статистичного управління [305, 311, 312] можуть бути засто-</p>	<p>Контрольні карти Шухарта у випробувальних лабораторіях Стандарт ДСТУ ISO 8258—2001 Контрольні карти Шухарта (ISO 8258:1991, IDT) [2] традиційно застосовується в промисловості для встановлення стану статистичної керуваності виробничих процесів (як і інші типи контрольних карт [3] та методи статистичного керування процесами [4]). Якщо розглядати періодичні випробування референтних матеріалів, як процес, тоді всі запропоновані в [2—4] методи статистичного керування процесів мо-</p>

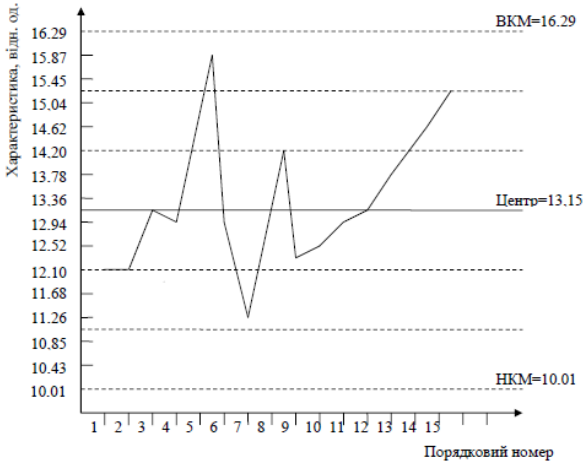
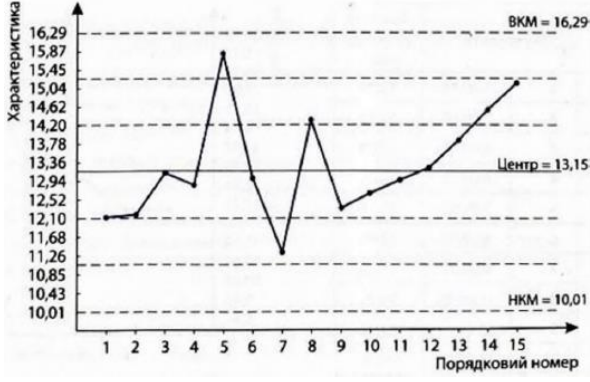
<p>совані і для контролю якості результатів випробувань (внутрішньолабораторного контролю якості). До референтних матеріалів, які можна застосувати у випробувальних лабораторіях, поставлено певні вимоги (наприклад, щодо стабільності і гомогенності), які необхідно брати до уваги при організації внутрішньолабораторного контролю якості [317, 318]. У теорії ККШ розглядають два типи мінливості, зумовлені випадковими і не випадковими причинами, що вважаються небажаними змінами в процесі випробувань, і які великою вірогідністю можуть призвести до недостовірних, помилкових результатів. Мета впровадження ККШ – виявити не випадкові, „особливі” зміни в процесі випробувань (вимірювань) і надати критерії встановлення стану „статистичної керованості” [312].</p> <p>Текст переписаний разом із готовими покликаннями, з реєстрацією. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>жуть бути застосовані для контролю якості результатів випробувань.</p> <p>До референтних матеріалів, що можуть застосовуватись у випробувальних лабораторіях є певні вимоги щодо стабільності та гомогенності відповідних показників, які необхідно приймати до уваги при організації внутрішньолабораторного забезпечення якості. Ці вимоги наведено у [8, 9].</p> <p>У теорії ККШ розглядають два типи мінливості, зумовлені випадковими та не випадковими причинами, що при застосуванні ККШ у лабораторії є небажаними змінами у процесі випробувань, які з великою вірогідністю можуть призвести до хибних результатів. Мета ККШ — виявляти саме ці не випадкові, «особливі» зміни в процесі випробувань (вимірень) і надати критерії встановлення стану «статистичної керованості» [2].</p>
<p>С. 336. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p>	<p>С. 67.</p>
<p>Контрольна карта є одним із методів статистичного управління процесами, запропонованими У. Шухартом у 1931 році [312], і є простим графіком залежності контрольованої характеристики від часу або порядкового номера цієї характеристики. Характеристикою може бути індивідуальне значення вимірюваної величини, середнє значення або стандартне відхилення вимірюваної величини з підгрупи результатів вимірювання одного зразка. З перерахованих у ISO 8258:1991 (ДСТУ ISO 8258:2001) типів ККШ у лабораторіях використовуються тільки контрольні карти кількісних показників. ККШ кількісних показників бувають такими:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) карти індивідуальних значень; 2) карти ковзних розмахів; 3) карти середнього значення; 4) карти розмахів; 5) карти стандартного відхилення; 6) карти медіан. <p>Вислів Новікова «застосування статистичних методів» Никитюк замінив на якесь чудернацьке «статистичне управління процесами». Реєстрація. Плагіат.</p>	<p>Контрольна карта — це один зі графічних засобів застосування статистичних методів, вперше розвинутий У. Шухартом у 1931 році [2], що представляє собою графік залежності контрольованої характеристики від часу або від порядкового номера даної характеристики. Характеристикою ж може бути або індивідуальне значення вимірюваної величини, або середнє значення чи стандартне відхилення вимірюваної величини з підгрупи вимірів одного зразка. З перерахованих у [2] типів ККШ у лабораторіях застосовуються лише контрольні карти кількісних показників. Взагалі для ККШ кількісних показників розрізняють:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Карти індивідуальних значень; 2. Карти ковзних розмахів; 3. Карти середнього значення; 4. Карти розмахів; 5. Карти стандартного відхилення; 6. Карти медіан.
<p>С. 336–337. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p>	<p>С. 67.</p>
<p>Найчастіше у лабораторіях застосовують варіанти ККШ – карти індивідуальних значень. Для лабораторій за ККШ приймемо лише ці карти. Для побудови ККШ необхідно мати результати випробувань референтного матеріалу з вибраного показника, отримані через приблизно рівні проміжки часу або через рівні кількості випробовуваних зразків з цього показника. Наприклад, процедурою внутрішньолабораторного контролю передбачено проведення щоденного випробування референтного матеріалу перед початком випробування зразка замовника або референтний матеріал (зразок, який зберігається) випробовується через кожних 10 випробувань зразків замовника (або сам порядок використання референтного матеріалу регламентовано методикою випробувань). Отримані значення результатів випробувань референтного матеріалу заносять у графік залежності певного показника від його порядкового номера. Загальний вигляд контрольної карти наведено на рис. 8.1.</p>	<p>Розглянемо один із варіантів застосування ККШ в лабораторіях на простому прикладі карт індивідуальних значень. Далі по тексту під ККШ будемо розуміти лише ці карти.</p> <p>Для побудови ККШ необхідні результати випробувань референтного матеріалу за даним показником, отримані через приблизно рівні інтервали часу, або через рівні кількості випробовуваних зразків за цим же показником. Наприклад, процедурою внутрішньолабораторного контролю регламентовано проведення щоденного випробування референтного матеріалу перед початком випробування зразків замовника, або референтний матеріал (чи зразок, що зберігається) випробується через кожні 10 випробувань зразків замовника, або порядок використання сертифікованого еталонного матеріалу регламентовано методикою випробувань. Значення результатів випробування референтного матеріалу наносяться на графік залежності визначеного показника від його порядкового номера.</p>

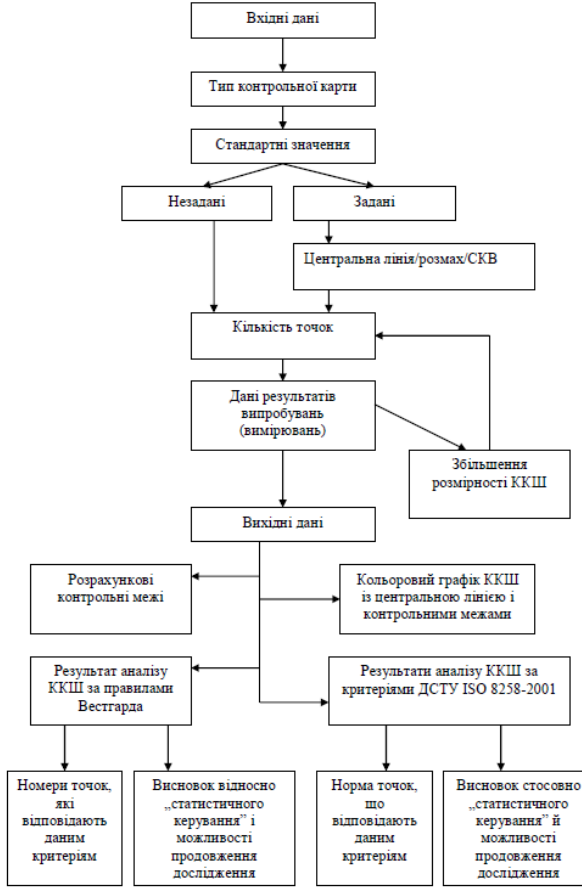
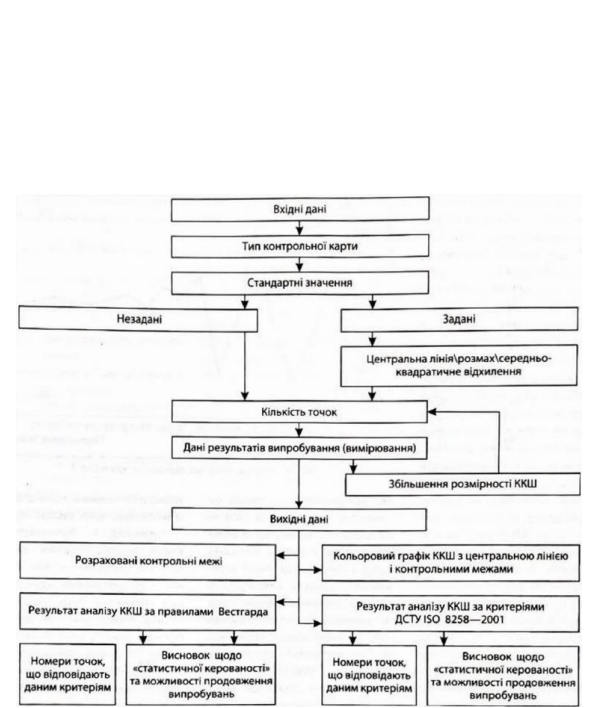
<p>Рерайтинг. Плагіат.</p>	<p>Загальний вид контрольної карти зображено на рис. 1.</p>
<p>С. 337. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p>	<p>С. 67.</p>
 <p>Рис. 8.1. Загальний вигляд ККШ</p> <p>Ідентичні рисунки. Плагіат.</p>	 <p>Рис. 1. Загальний вид ККШ</p>
<p>С. 337–338. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p>	<p>С. 67–68.</p>
<p>Центральна смуга (центр) контрольної карти відповідає приписаному значенню вимірюваної величини. Для сертифікованого референтного матеріалу приписане значення задано. У інших випадках (наприклад, при використанні як референтного матеріалу зразка, що зберігається) за приписане значення приймають середнє арифметичне отриманих результатів випробувань з цього параметра. ККШ має дві контрольні межі щодо центру, які називають верхньою контрольною межею (ВКМ) і нижньою контрольною межею (НКМ). Контрольні межі на ККШ знаходяться на відстані 3σ від центральної лінії (центру), де σ – стандартне відхилення (дисперсія), і для даного виду карти оцінюється середнім арифметичним ковзаючих розмахів за формулами, описаними в стандарті ДСТУ ISO 8258:1991:</p> $R_j = X_j - X_{j-1} ,$ $\bar{R} = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n R_j,$ <p>де X_j – значення j-тої зміни; $\bar{X}$ – середнє арифметичне всіх значень; n – кількість вимірів; R_j – значення j-того ковзного розмаху; $\bar{R}$ – середнє арифметичне ковзних розмахів.</p> <p>Формули однакові. Рерайтинг. Ковзні розмахи чомусь перетворилися на ковзаючі розмахи, а вимірювання – на зміну. Плагіат.</p>	<p>Центральна лінія (Центр) контрольної карти (рис. 1.) відповідає приписаному значенню вимірюваної величини. У випадку застосування сертифікованого еталонного матеріалу (reference material) приписане значення для нього задано. В інших випадках (наприклад, при використанні зразків, що зберігаються), за приписане значення звичайно приймають середнє арифметичне отриманих результатів випробувань по даному параметру. ККШ має дві контрольні межі (які визначають статистично) відносно центральної лінії, які називають верхньою контрольною межею (ВКМ) та нижньою контрольною межею (НКМ).</p> <p>Контрольні межі на ККШ знаходяться на відстані 3σ від центральної лінії, де σ – стандартне відхилення (дисперсія) і для даного типу карти оцінюється середнім арифметичним ковзних розмахів, використовуючи спеціальні формули, виведені статистично і описані в [2]:</p> $R_j = X_j - X_{j-1} $ $\bar{R} = \frac{\sum_{j=1}^n R_j}{n}$ <p>Де X_j – значення j-того вимірювання; $\bar{X}$ – середнє арифметичне всіх значень; n – кількість вимірень; R_j – значення j-того ковзного розмаху; $\bar{R}$ – середнє арифметичне ковзних розмахів.</p>
<p>С. 338–339. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p>	<p>С. 68.</p>
<p>Значення ковзних розмахів також використовують для побудови ККШ ковзних розмахів. Тому</p>	<p>Значення ковзних розмахів також використовують для побудови ККШ ковзних розмахів. Тому</p>

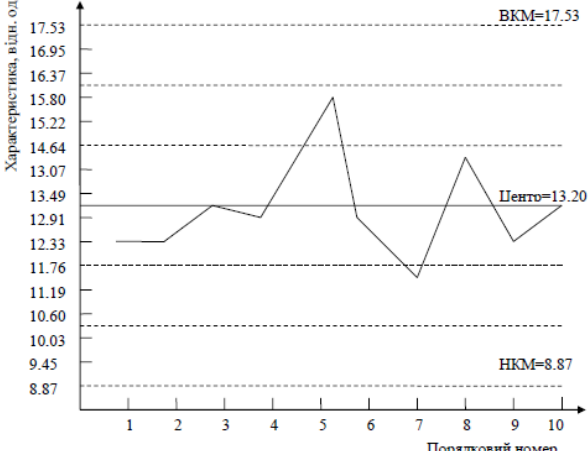
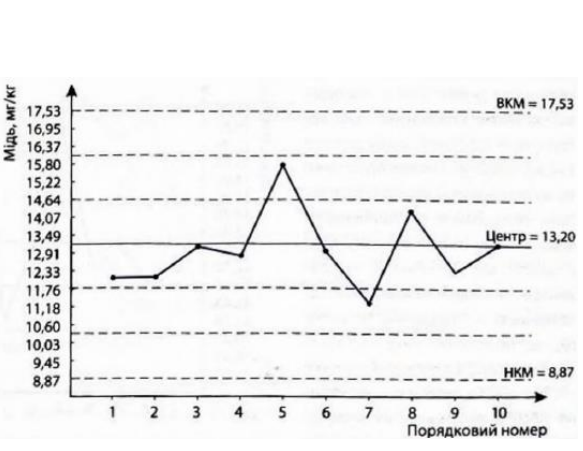
<p>зручно одночасно будувати карту індивідуальних значень для контролю середнього і ковзних розмахів з метою контролю розкиду значень. Якщо процес випробувань перебуває у стані статистичної керованості (статистично керований процес), то приблизно 99,97% значень результатів потраплять у межі $\pm 3\sigma$.</p> <p>Ймовірність того, що явний вихід за контрольні межі буде випадковістю, а не сигналом про невідповідність, вважається настільки малим, що поява крапки за встановленими межами $\pm 3\sigma$ є сигналом про необхідність введення корегувальної дії, тобто результат випробування можна вважати помилковим [171]. Саме тому межі $\pm 3\sigma$ називають „межами дії”. Інколи на контрольній карті корисно встановлювати „попереджувальні межі” $\pm 2\sigma$. Вихід крапки за ці межі (але в межах $\pm 3\sigma$) означатиме попередження про можливість виходу процесу із стану статистичної керованості. Межі $\pm 2\sigma$ називають застережними межами. Явний вихід крапки за встановлені застережні, або контрольні межі є тільки одним із критеріїв особливих причин [312], за якими може ухвалюватися рішення щодо достовірності результатів вимірювань. Окрім явного виходу точки за задалегідь встановлені межі, У. Шухартом і В. Ветсгартом було встановлено ще низку “чинників особливих причин”, поява яких на ККШ свідчить про відсутність статистичної керованості процесом. За таких випадків також потрібно дослідити і знайти невідповідні причини невідповідностей, а процес випробувань припинити і ввести корегувальні дії. Щойно невідповідні причини невідповідностей буде знайдено і усунуто, необхідно знову провести випробування контрольного (референтного) зразка і нанести отриманий результат на ККШ. Так можна переконатися в тому, чи результативними є корегувальні дії (чи усунуто причини невідповідностей). Після цього ухвалюється рішення про можливість продовження процесу випробувань. У Стандарті ISO 8258:1991 (ДСТУ ISO 8258:2001) описано 8 критеріїв особливих причин для аналізу ККШ. Якщо точки на контрольній карті відповідають хоча б одному з цих критеріїв, це буде сигналом для введення корегувальних дій.</p> <p>Рейтинг. Плагіат.</p>	<p>зручно одночасно будувати карту індивідуальних значень для контролю середнього та ковзних розмахів для контролю розкиду.</p> <p>Якщо процес випробування знаходяться в стані статистичної керованості, то приблизно 99,97% значень результатів потраплять у межі 3σ. Ймовірність того, що явний вихід за контрольні межі є випадковою подією, а не реальним сигналом про невідповідність, вважають настільки малою, що з появою точки поза межами треба ввести коригувальні дії, та можливо відкликати результати випробувань [5]. Саме тому межі 3σ називають «межами дії». Часто на контрольній карті ще проводять межі на відстані 2σ від центральної лінії. Тоді значення, що потрапляють за межі 2σ, можуть слугувати застереженням щодо можливості виходу випробувань із стану статистичної керованості. Тому межі 2σ часто називають «попереджувальними».</p> <p>Коли значення виходить за одну з контрольних меж або серія значень відповідає критеріям особливих причин [2], відповідний стан не можна далі вважати станом статистичної керованості процесу випробувань. У цьому випадку треба дослідити та знайти невідповідні причини, а випробування призупинити, ввести коригувальні дії. Щойно невідповідні причини невідповідностей знайдено та усунуто, необхідно знову провести випробування контрольного зразка і нанести точку на ККШ, щоб переконатися в ефективності коригувальної дії та прийняти рішення щодо можливості продовження випробування зразків.</p> <p>Проаналізуємо ККШ (не обов'язково індивідуальних значень) в разі виявлення особливих причин. Стандартом [2] описано 8 критеріїв особливих причин для аналізу ККШ. У разі використання ККШ у промисловості, якщо контрольна карта відповідає хоча б одному з критеріїв, то це є сигналом про необхідність введення коригувальних дій у процес виробництва.</p>
<p>С. 339–340. – Файл dis–dis9.doc.pdf</p>	<p>С. 68.</p>
<p>Аналіз досвіду роботи у сфері внутрішньолaborаторного контролю дає змогу зробити висновок про те, що лише три критерії, описані в стандарті [176], можна вважати за основні при ухваленні рішення щодо критичної невідповідності. Інші ж критерії можна вважати за сигнал про необхідність введення застережних дій у процес випробувань. Подібні критерії описують також і правила В. Ветсгарта [301].</p> <p>Аналіз перших 3-х критеріїв особливих причин: Критерій 1 – „явний вихід точки” (однієї або декількох точок) за задалегідь встановлені межі. Приклад ККШ, що відповідає цьому критерію, наведено на рис. 8.2.</p> <p>Переписуючи чужий текст, Никиток зробив помилку: замість «Ветсгарду» написав «Ветсгарта», при тому що покликання [301] – це: http://www.westgard.com/mltrule.htm.</p> <p>Рейтинг. Плагіат.</p>	<p>Аналіз досвіду роботи у сфері забезпечення якості у випробувальних лабораторіях дозволив вважати тільки перші три критерії [2] сигналом про критичну невідповідність, а інші критерії, описані в [2], слід вважати сигналом про можливу необхідність введення запобіжної дії до процесу випробувань. Для лабораторій також слід враховувати правила Ветсгарду [7], які описують подібні критерії.</p> <p>Детальніше розглянемо перші три критерії. Критерій 1 — «явний вихід — це вихід однієї або декількох точок за контрольні межі. Приклад ККШ, що відповідає цьому критерію, зображено на рис. 2.</p> <p>Покликання [7] – це: http://www.westgard.com/mltrule.htm.</p>

<p>С. 340. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p> <p>Рис. 8.2. Приклад ККШ, що відповідає критерію 1</p> <p>Ідентичні рисунки. Плагіат.</p>	<p>С. 68.</p> <p>Рис. 2. Приклад ККШ, що відповідає критерію 1</p>
<p>С. 340. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p> <p>Критерій 2 – «зміщений центр» – послідовність із 9-ти точок підряд знаходиться вище або нижче за центральну лінію навіть в межах $\pm 1\sigma$ (рис. 8.3). Цей критерій особливих причин також вважається за сигнал про критичну невідповідність, оскільки показує, що на результат вимірювання впливає якась невідома систематична похибка. Якщо ж оцінка цієї систематичної похибки відома, то центральну лінію потрібно скорегувати, «опустити» або «підняти» на величину відповідної оцінки систематичної похибки.</p> <p>Рерайтинг. Плагіат.</p>	<p>С. 68.</p> <p>Критерій 2 — «зміщений центр» — якщо послідовність із 9 точок підряд перебуває вище або нижче центральної лінії в межах однієї σ (рис. 3). Цей критерій вважається сигналом про критичну невідповідність, оскільки означає, що на результати впливає якась невідома досі систематична похибка. Якщо ж оцінка цієї систематичної похибки відома, то центральну лінію треба скоригувати, тобто «опустити» чи «підняти» на відповідну оцінку значення систематичної похибки.</p>
<p>С. 341. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p> <p>Рис. 8.3. Приклад ККШ, що відповідає критерію 2</p> <p>Ідентичні рисунки. Плагіат.</p>	<p>С. 69.</p> <p>Рис. 3. Приклад ККШ, що відповідає критерію 2</p>
<p>С. 341. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p> <p>Критерій 3 (рис. 8.4) – тенденція (тренд) зростання (падіння) послідовності із 6-ти послідовних точок, що зростають (зменшуються) за величиною.</p> <p>Рерайтинг. Плагіат.</p>	<p>С. 68–69.</p> <p>Критерій 3 — «тенденція (тренд) до зростання/спадання» — послідовність (тренд) із 6 підряд зростаючих або спадаючих точок.</p>

<p>С. 342. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p> <p>Рис. 8.4. Приклад ККШ, що відповідає критерію 3</p> <p>Ідентичні рисунки. Плагіат.</p>	<p>С. 69.</p> <p>Рис. 4. Приклад ККШ, що відповідає критерію 3</p>
<p>С. 342–343. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p> <p>Якщо ж ККШ не відповідає жодному з критеріїв У. Шухарта і В. Ветсгарда, то процес випробувань знаходиться в стані статистичної керованості. Поява точок на ККШ, відповідних хоча б одному з критеріїв, означає, що є небажані, не випадкові, некеровані зміни в процесі випробувань, тобто є невідповідності. Отже, ККШ – це дієвий діагностичний інструмент, що дає змогу запобігти передачі помилкових результатів замовникові. Пошук причин невідповідностей – це функція оператора (або менеджера з якості). Очевидно, що впровадження ККШ в лабораторії можливо тільки за наявності сучасного програмного забезпечення, що дає змогу в автоматичному режимі розпізнавати відомі чинники особливих причин і повідомляти про виявлення того або іншого критерію на ККШ операторові. Програма має передбачати не лише побудову ККШ, але й аналіз точок щодо виявлення чинників особливих причин. Розроблено програмне забезпечення [300], принцип роботи якого наведено на рис. 8.5.</p> <p>Покликання [300] – це: http://www.novikov.biz.ua. Це покликання правильне, але в попередньому тексті відсутнє покликання на справжнє джерело тексту. Рейтинг. Плагіат.</p>	<p>С. 69.</p> <p>Отже, якщо ККШ не відповідає жодному із вказаних критеріїв, то випробування перебувають у стані «статистичної керованості». Якщо ж ККШ сигналізує про відповідність хоч одному з цих трьох критеріїв, це означає, що є небажані не випадкові «особливі» зміни в процесі випробувань», тобто невідповідності. Необхідно зупинити випробування, можливо відмінити результати випробувань, ввести коригувальні дії [5].</p> <p>На відміну від промисловості, де причини особливих змін можуть бути зумовлені старінням обладнання, дефектами в матеріалах та діями працівників, для лабораторій причини треба шукати в невідповідних умовах проведення випробувань, невідповідному стану обладнання чи пробопідготовки. У будь-якому випадку ККШ є лише діагностичним інструментом, а пошук причини невідповідності – завдання оператора, що проводить випробування, та менеджера з якості лабораторії.</p> <p>Зрозуміло, що впровадження ККШ в лабораторіях можливе лише за наявності сучасного програмного забезпечення, яке дозволило б не тільки будувати, а й аналізувати ККШ на відповідність критеріям особливих причин і робити висновки щодо стану «статистичної керованості» процесу випробувань. Нами розроблено варіант такого програмного забезпечення (ПЗ) – «Контрольні карти 1.8» [6]. Принцип роботи з програмою зрозумілий з рис. 5.</p> <p>Покликання [6] – це: http://www.novikov.biz.ua/index.html</p>
<p>С. 343. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p> <p>Розглянемо приклади використання програмного забезпечення (ПЗ) «Контрольні карти 3.2» для аналізу результатів внутрішньолабораторного контролю якості.</p> <p>Приклад 1.</p> <p>Використовувався сертифікований референтний матеріал – мак – у випробуваннях на вміст важких металів. Контрольований параметр – вміст міді. Впродовж 10-ти днів перед початком випробувань зразків замовника оператор проводив випробування референтного матеріалу. Результати вимірювань наведено у табл. 8.1.</p>	<p>С. 69.</p> <p>Розглянемо приклади використання запропонованого ПЗ «Контрольні карти 1.8» для аналізу результатів внутрішньолабораторного забезпечення якості, практично реалізований нами в одній із випробувальних лабораторій.</p> <p>Приклад 1. Використовувався сертифікований референтний матеріал – мак олійний у випробуваннях на токсичний елемент – мідь. Протягом 10 днів перед початком випробування зразків замовника оператор проводив випробування референтного матеріалу на наявність токсичного елементу – міді, а отримані результати заносив до ПЗ «Кон-</p>

<p data-bbox="279 219 651 248">С. 343. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p> <p data-bbox="730 264 863 293">Таблиця 8.1</p> <p data-bbox="438 293 703 322">Результати вимірювань</p> <table border="1" data-bbox="279 331 863 680"> <thead> <tr> <th>Номер/Дата</th> <th>Токсичні елементи (мідь)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>1</td><td>1.09.10</td></tr> <tr><td>2</td><td>2.09.10</td></tr> <tr><td>3</td><td>5.09.10</td></tr> <tr><td>4</td><td>6.09.10</td></tr> <tr><td>5</td><td>7.09.10</td></tr> <tr><td>6</td><td>8.09.10</td></tr> <tr><td>7</td><td>9.09.10</td></tr> <tr><td>8</td><td>11.09.10</td></tr> <tr><td>9</td><td>12.09.10</td></tr> <tr><td>10</td><td>13.09.10</td></tr> </tbody> </table> <p data-bbox="279 734 863 846">Таблиці ідентичні за виключенням того, що Никитюк змінив рік проведення випробувань – з 2005 на 2010. Плагіат.</p> <p data-bbox="279 862 651 891">С. 344. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p> <p data-bbox="279 1809 863 1865">Рис. 8.5. Діаграма роботи програмного забезпечення «Контрольні карти 1.8»</p> <p data-bbox="279 1921 863 2056">Схема в докторській дисертації Никитюка ідентична схемі в статті студента Новікова, лише трохи змінені стрілки і трохи змінений текст у таблицях. Плагіат.</p> <p data-bbox="279 2072 651 2101">С. 345. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p>	Номер/Дата	Токсичні елементи (мідь)	1	1.09.10	2	2.09.10	3	5.09.10	4	6.09.10	5	7.09.10	6	8.09.10	7	9.09.10	8	11.09.10	9	12.09.10	10	13.09.10	<p data-bbox="890 174 1193 203">трольні карти 1.8» (рис. 6).</p> <p data-bbox="890 219 959 248">С. 70.</p> <table border="1" data-bbox="890 309 1385 680"> <thead> <tr> <th>Номер/Дата</th> <th>Токсичні елементи (мідь)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>1</td><td>1.09.05</td></tr> <tr><td>2</td><td>2.09.05</td></tr> <tr><td>3</td><td>5.09.05</td></tr> <tr><td>4</td><td>6.09.05</td></tr> <tr><td>5</td><td>7.09.05</td></tr> <tr><td>6</td><td>8.09.05</td></tr> <tr><td>7</td><td>9.09.05</td></tr> <tr><td>8</td><td>11.09.05</td></tr> <tr><td>9</td><td>12.09.05</td></tr> <tr><td>10</td><td>13.09.05</td></tr> </tbody> </table> <p data-bbox="890 712 1177 741">Рис. 6. Дані випробувань</p> <p data-bbox="890 862 959 891">С. 70.</p> <p data-bbox="890 1803 1481 1859">Рис. 5. Діаграма роботи програмного забезпечення «Контрольні карти 1.8»</p> <p data-bbox="890 2072 1002 2101">С. 69, 71.</p>	Номер/Дата	Токсичні елементи (мідь)	1	1.09.05	2	2.09.05	3	5.09.05	4	6.09.05	5	7.09.05	6	8.09.05	7	9.09.05	8	11.09.05	9	12.09.05	10	13.09.05
Номер/Дата	Токсичні елементи (мідь)																																												
1	1.09.10																																												
2	2.09.10																																												
3	5.09.10																																												
4	6.09.10																																												
5	7.09.10																																												
6	8.09.10																																												
7	9.09.10																																												
8	11.09.10																																												
9	12.09.10																																												
10	13.09.10																																												
Номер/Дата	Токсичні елементи (мідь)																																												
1	1.09.05																																												
2	2.09.05																																												
3	5.09.05																																												
4	6.09.05																																												
5	7.09.05																																												
6	8.09.05																																												
7	9.09.05																																												
8	11.09.05																																												
9	12.09.05																																												
10	13.09.05																																												

<p>Тип ККШ – карта індивідуальних значень. Задана середня лінія – 13,2 мг/кг, контрольні межі обчислюються автоматично. Результати роботи програми показано на рис. 8.6. Як видно з рисунка, процес випробувань знаходиться в стані статистичної керованості.</p>	<p>Тип ККШ — карта індивідуальних значень, середня лінія є заданою — 13,2 мг/кг, контрольні межі обчислюються автоматично. Результати роботи програми (ККШ) зображено на рис. 7. У даному випадку ККШ вбудовано у програмне забезпечення. Процес випробування перебуває у стані «статистичної керованості».</p>
<p>С. 345. – Файл dis--dis9.doc.pdf</p>	<p>С. .</p>
 <p>Рис. 8.6. ККШ індивідуальних значень за даними табл. 8.1.</p> <p>Ідентичні рисунки. Плагіат.</p>	 <p>Рис. 7. ККШ індивідуальних значень по даним з рис. 6</p>